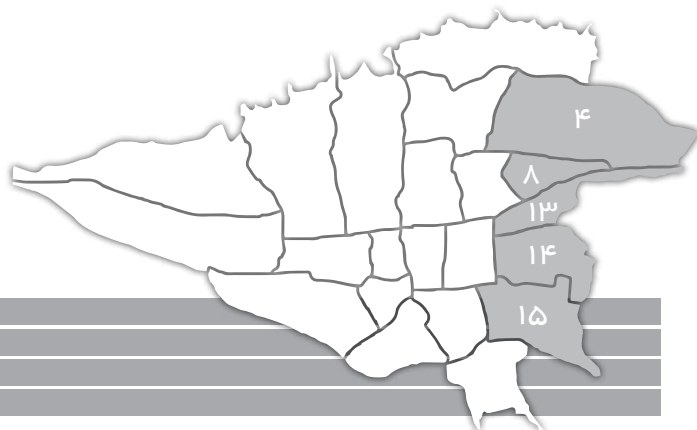

۶ ساعت در جست‌وجوی مشکلات شمیران نو

صفحه ۴

سه‌شنبه
۲۷ مهر ۱۴۰۰
سال هفدهم / شماره ۸۲۴
صفحه ۱۶

دیدار با «ابوالفضل عبدالوندی»
نایب‌نای که دلش با آیه‌های آسمانی روشن شده است

با گوش دادن حافظ قرآن شدم

صفحه ۶

۲ دانش‌آموز مدرسه امام خمینی (ره) منطقه ۱۵
در مسابقات کشوری خوارزمی خوش درخشیدند

محدودیت‌ها را دور زدیم

در شرایطی که کرونا روی بسیاری از امور
روزمره تأثیر می‌گذاشت، دانش‌آموزان مدرسه
امام خمینی (ره) در منطقه ۱۵ توانستند در
مسابقات کشوری جشنواره خوارزمی که
به‌صورت آنلاین و مجازی برگزار شد، موفق به
کسب رتبه برتر شوند.

صفحه ۱۱

گفت‌وگو با هم‌محلای ۸۷ ساله‌ای که زندگی‌اش
با نقش و نگار پیوند خورده است

هنر‌نمایی شاطر خوش‌ذوق روی بوم نقاشی

پیرمرد با نشاطی است. سرشار از انرژی مثبت و ذوق هنری. کهولت
و روزمرگی برای او معنایی ندارد. همه روزهای عمر ۸۷ ساله‌اش را به
تلاش و کوشش گذرانده و خیال ندارد دست از پویایی بردارد.

صفحه ۱۰

تیتراژ

پایانه تاکسیرانی علم و صنعت مسقف می‌شود

این محدوده بهسازی می‌شود. اناری با تأکید بر پیگیری اجرای این طرح در پایانه تاکسیرانی رسالت گفت: «همچنین طرح مسقف کردن پایانه تاکسیرانی رسالت به‌عنوان دومین پایانه بزرگ پایتخت را در دوره معاونت پیشین حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران ارائه داده‌ایم و مقرر شد این طرح با همکاری معاونت ترافیک منطقه اجرا شود اما در حال حاضر با تغییر معاونت پیشین، منتظریم با برگزاری جلساتی تصویب آن را نهایی و اجرا کنیم.» به گفته معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری منطقه ۴ در صورت تأیید معاونت ترافیک شهرداری تهران، طرح مسقف شدن پایانه تاکسیرانی رسالت به‌زودی کلید می‌خورد.

پایانه تاکسیرانی علم و صنعت در ضلع شمالی بزرگراه شهید سلیمانی مسقف و مسیرهای تردد و پل عابر پیاده این محدوده بهسازی می‌شود. معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری منطقه ۴ در این باره گفت: «طرح مسقف شدن پایانه تاکسی و اتوبوسرانی «علم و صنعت» در بزرگراه شهید سلیمانی تصویب شده و در مرحله برگزاری مناقصه و انتخاب پیمانکار است.» «مهدی اناری» افزود: «با انتخاب پیمانکار پیش‌بینی می‌شود عملیات اجرایی پایانه که هزار و ۲۰۰ مترمربع وسعت و دو خط تاکسی و یک خط اتوبوسرانی فعال دارد، تا پایان سال انجام شود.» او ادامه داد: «همزمان با مسقف شدن پایانه تاکسی و اتوبوسرانی علم و صنعت، معابر اطراف این پایانه و پل عابر پیاده

یادداشت

ناصر امانی

عضو شورای اسلامی شهر تهران

مشکلات استثنایی شمیران نو

توجه به محله‌های کم‌برخوردار و شنیدن صدای ساکنان این بخش‌های پایتخت جزو اولویت‌های مدیریت شهری است. در این راستا، محله شمیران نو، یکی از این محله‌هایی است که مشکلات عدیده و بعضاً استثنایی دارد که در کمتر محله‌ای پیدا می‌شود. بخش زیادی از این مشکلات تاریخی و زیربنایی است. مثل وجود پادگان نیروی دریایی که باعث بن‌بست شدن محله شده است. حل این مشکلات بزرگ و ساختاری نیاز به پیگیری و هماهنگی‌های بین‌سازمانی نیاز دارد که بنده به‌عنوان یکی از اعضای شورای شهر ششم که اگر خدا بخواهد می‌خواهم صدای محله‌های کم‌برخوردار و شریف باشم، این موضوع را در اولویت برنامه‌هایم قرار می‌دهم.

موضوع سند نداشتن خانه‌های محله هم یکی دیگر از مشکلات اساسی و بنیادی این محله است که قدمتش به اندازه تاریخ شکل‌گیری محله است. بنا به گفته کارشناسان دفتر توسعه محلی بیش از ۶۰ درصد از خانه‌های این محله سند ندارند و قولنامه‌ای خرید و فروش می‌شوند.

در بازدید کوچه به کوچه از این محله و گفت‌وگو با اهالی متوجه شدم این موضوع مشکلات بسیاری از جمله ساخت‌وساز خارج از عرف و غیراستاندارد را به بار آورده است. حل مشکل املاک شمیران نو در گرو همکاری اداره ثبت اسناد و ارگان‌های مرتبط است. اگر خدا توفیق دهد این موضوع را پیگیری می‌کنم.

تخریب درمانگاه صاحب‌الزمان (عج) به بهانه نوسازی و تبدیل این مرکز خدمات‌رسان به نقطه بی‌دفاع شهری از جمله مشکلاتی است که در سال‌های اخیر گریبانگیر این محله شده است. متولیان درمان و بهداشت و مدیران مرکز بهداشت شمال باید این مرکز را بازسازی و به چرخه درمان برگردانند و اگر این موضوع به دلایلی مقدور نیست باید این فضا را در اختیار شهرداری بگذارند تا به نفع سرانه‌های خدماتی عمومی بهره‌برند.

موضوع دیگری که در این بازدید توجهم را جلب کرد کوچه‌ای به نام کوچه «هیچم» است. این نامگذاری خیلی معنا دارد. وجود کوچه‌ای به نام «هیچم» یعنی شنیدن صدای مردم و این موضوع به هیچ‌وجه نه زبینه نظام اسلامی و مدیران سازمان‌ها و ارگان‌هایی است که هرکدام سهمی در محرومیت این محله دارند و نه زبینه مردم شریف این محله است. محله‌ای که با تقدیم ۱۷۰ شهید جاوید و گمنام ثابت کرده است پای آرمان‌های نظام اسلامی و انقلاب اسلامی ایستاده است.

غرفه «گلماند» بوستان اوستا در آستانه افتتاح

نخستین غرفه گلماند منطقه ۱۳ برای جلب مشارکت شهروندان در کاهش پسماند در آستانه بهره‌برداری قرار دارد. معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهرداری منطقه ۱۳ در این باره گفت: «نخستین غرفه گلماند این منطقه در بوستان اوستا ایجاد شده و برای جلب مشارکت حداکثری شهروندان در کاهش پسماند، افزایش درصد تفکیک پسماند از مبدأ و ایجاد انگیزه برای شهروندان در مرحله گشایش و آغاز فعالیت اجرایی است.» «احسان خراتیان صفائی» افزود: «مهم‌ترین اهداف این طرح ارائه روش مدیریت بهینه پسماندهای تولیدی با رویکرد جلوگیری از کاهش تولید، افزایش حداکثری تفکیک در مبدأ، استفاده مجدد و دفن پسماندها با توجه به مسائل زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی است.» او تأکید کرد: «در این طرح شهروندان هنگام مراجعه به غرفه گلماند در ازای تحویل پسماند خشک از متصدیان غرفه، انواع گل، گیاه و گلدان‌های زینتی دریافت می‌کنند.» او افزود: «براساس این طرح به شهروندان مشارکت‌کننده در تفکیک زباله از مبدأ گلدان اهدا می‌شود.»

برگزاری مسابقه «با دستانت با من حرف بزن»

مسابقه «با دستانت با من حرف بزن» از سوی اداره سلامت شهرداری منطقه ۱۴ با هدف مشارکت دادن شهروندان ناشنوا در امور شهری و اجتماعی اجرا می‌شود. مدیر اداره سلامت منطقه ۱۴ در این باره گفت: «در جامعه ما افراد کم‌شنوا و ناشنوا بسیاری زندگی می‌کنند که متأسفانه از سوی دیگران خیلی مورد توجه نیستند. همین باعث تضعیف روحیه آنها می‌شود. به‌ویژه در شرایط شیوع بیماری کرونا، رفت‌وآمد و حضور آنها نیز در شهر کمرنگ‌تر شده است. از این رو مسابقه «با دستانت با من حرف بزن» برای افزایش مشارکت آنها اجرا می‌شود.» «لیلا اسمی» افزود: «برپایی مسابقه در واقع امکانی است که آنها استعدادها و توانمندی خود را محک بزنند. در این مسابقه مادران و فرزندان می‌توانند مشارکت کنند.» او ادامه داد: «مادران موظفند یک فیلم ۳ دقیقه‌ای از روابط صمیمی و گفت‌وگو با دختر یا پسر ناشنوا خود به زبان اشاره تهیه کرده و به نشانی واتساپ @saharahmadi ارسال کنند.»

ایجاد دسترسی محلی در ضلع جنوبی بزرگراه امام رضا (ع)

عملیات عمرانی ایجاد دسترسی ضلع جنوبی بزرگراه امام رضا (ع) حداقل شرکت «توان گاز» تا شرکت «میکرون» به تازگی در منطقه ۱۵ آغاز شده است. شهرداری منطقه ۱۵ در این باره گفت: «ایجاد دوربرگردان به غرب بزرگراه امام رضا (ع) دسترسی ساکنان ضلع جنوبی این محور به‌ویژه صاحبان گاراژهای فعال صنعتی که با مشکل مواجه شده بود که با ایجاد این دسترسی، راه عبوری آنها به بزرگراه فراهم و هموار خواهد شد.» «وحیدرضا اناری» افزود: «اقدامات خاکبرداری این پروژه توسط معاونت فنی و عمرانی منطقه به طول ۴۰۰ متر آغاز شده و دسترسی گاراژهای ضلع جنوبی به بزرگراه امام رضا (ع) به‌زودی تأمین می‌شود.» او ادامه داد: «مراحل تأمین روشنایی و نصب درز انبساط پل ثامن در تقاطع بزرگراه امام رضا (ع) و بزرگراه شهید نجفی رستگار نیز انجام شده و آماده بهره‌برداری است و به این ترتیب دسترسی اهالی مشیریه به بزرگراه امام رضا (ع) و بالعکس تسهیل می‌شود.»

چهره

نویسنده محله در دشت:

حاضر م سفر ترویج کتابخوانی در محله باشم

«ماهر خسار جاهدیان» نویسنده و دبیر بازنشسته ساکن محله در دشت سال‌ها در راه تعلیم و آموزش دانش‌آموزان تلاش کرده و در کارنامه کاری‌اش آثاری از جمله سولماز، بلور شکسته، پل وپله و... دیده می‌شود. این نویسنده خوش قریحه، طبع شعر هم دارد و مجموعه‌ای از آثارش منتشر شده است. جاهدیان که اعتقاد دارد کتابخوانی باید از محله‌ها آغاز شود، در این زمینه هم خودش پیشقدم شده و کارگاه‌های کتابخوانی را برای مادران تشکیل داده است. او در این باره می‌گوید: «اگر جای مسئولان بودم کتاب را به یک جزء جدانشدنی هر محله تبدیل می‌کردم. محله‌های ما این ظرفیت را دارند که در نقاط مختلف کتابخانه‌هایی قرار داده شود تا شهروندان کتاب را دائم در مقابل خود ببینند و برایشان جذابیت ایجاد شود و آن را بخوانند. وقتی کالای به این باارزشی مانند کتاب در دسترس داریم چرا باید از آن غافل شویم.» نویسنده محله در دشت ارتباط خوبی با اهالی منطقه به‌ویژه همسایگان و کاسبان محله دارد و اکثر اوقات کتاب‌هایی که نوشته، به دیگران هدیه می‌دهد تا بلکه بتواند فرهنگ کتابخوانی را ترویج دهد. او می‌افزاید: «به‌عنوان یک شهروند حاضر سفیر ترویج فرهنگ کتابخوانی در محله و با شهروندان در این زمینه در ارتباط باشم.»

[■] میز خبر

افتتاح بزرگ‌ترین پایگاه واکسیناسیون خودرویی در پاسداران

بزرگ‌ترین مرکز واکسیناسیون خودرویی پایتخت در شمال شرق تهران افتتاح شد. دبیر ستاد مدیریت بحران شهرداری منطقه ۴ در این باره گفت: «با هدف تسریع در واکسیناسیون شهروندان و جلوگیری از ازدحام شهروندان، بزرگ‌ترین مرکز واکسیناسیون خودرویی تهران با همکاری شرکت «تل برکت» و ارتش در پادگان ۰۶ راهاندازی شده است.» «محمدعلی فیاض» افزود: «مرکز واکسیناسیون خودرویی که در فضای باز پادگان ۰۶ محله پاسداران راهاندازی شده، ۲ فاز دارد که در فاز اول آن بیش از ۵۰ خودرو به‌صورت همزمان خدمات واکسیناسیون دریافت می‌کنند و فاز دوم آن هم به‌زودی به بهره‌برداری می‌رسد.» او افزود: «به جز بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، مرکز واکسیناسیون خودرویی ۰۶ دوازدهمین پایگاه واکسیناسیون شمال شرق تهران و منطقه ۴ است. این پایگاه هر روزه از ساعت ۸ صبح در پادگان ۰۶، نبش خیابان گلستان دهم محله پاسداران فعالیتش را آغاز می‌کند و میزبان مراجعان است.»

پل‌های عابر پیاده منطقه ۸ ساماندهی می‌شوند

ساماندهی و رفع نواقص پل‌های عابر پیاده در دستور کار شهرداری منطقه ۸ قرار گرفته است. شهردار منطقه ۸ در این باره گفت: «تأمین رفاه و ایمنی شهروندان و همچنین زیباسازی محیط شهری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است که رفع مشکلات پل‌های عابر پیاده هم از این قاعده مستثنی نیست.» «فاطمه تنهایی» با بیان ضرورت روشنایی پل‌های عابر پیاده هنگام شب ادامه داد: «روشنایی پل‌های عابر پیاده در شب به سبب افزایش امنیت شهروندان ضروری است و اقداماتی در زمینه رفع خاموشی پل‌های عابر پیاده در این زمان انجام خواهد شد.» او افزود: «همچنین وجود پل‌های مکانیزه برای افراد سالمند و ناتوان و همچنین معلولان بسیار مهم و کاربردی است و برخی از پل‌های مکانیزه در منطقه نقص فنی کوچکی دارند که با توجه به اینکه نگهداشت پل‌های مکانیزه در شهر تهران به عهده سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران است، مکاتبات و پیگیری‌هایی از سوی شهرداری منطقه برای رفع مشکلات پل‌های عابر مکانیزه نیز انجام شده است.»

عرضه نوشت‌افزار ارزان در بوستان سهند

نمایشگاه عرضه نوشت‌افزار در بوستان سهند برپا شده است. سرپرست معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۴ در این باره گفت: «هدف از برگزاری این نمایشگاه، ارائه محصولات است که با فرهنگ اسلامی ما تطابق زیادی دارد که اجناس تهیه شده ساخت ایران است و همین فرهنگ استفاده از کالاهای ایرانی را در میان شهروندان اشاعه می‌دهد.» «محمدحسین شیخ سفلی» افزود: «مزیت دیگر این نمایشگاه، عرضه نوشت‌افزار به نازلترین قیمت است و ارزان بودن نوشت‌افزار باعث می‌شود، خانواده‌های بی‌بضاعت و کم درآمد هم به راحتی ملزومات درسی فرزندان خود را از اینجا تهیه کنند.» او ادامه داد: «علاقه‌مندان برای خرید نوشت‌افزار مورد نیاز می‌توانند به بوستان سهند در خیابان نبردشمالی، خیابان پاسدارگمنام مراجعه کنند.» او تأکید کرد: «البته برای رفاه اهالی غرفه‌هایی هم در سراهای محله دایر است که در آنجا نوشت‌افزار با تنوع زیاد و قیمت کم عرضه می‌شود.»

[■] چه خبر از شهر؟

حمایت از کسب و کارهای محلی

کسب و کارهای خرد، نوپا و محلی حمایت و از خدمات شهرداری منطقه ۱۵ بهره‌مند می‌شوند. «کبر مختاری» معاون فرهنگی اجتماعی شهردار منطقه ۱۵ در این باره می‌گوید: «برای حمایت از کسب و کارهای نوپا فضاهایی را در اختیار کارآفرینان قرار داده‌ایم تا برای شهروندان نیازمند به کار، فرصت شغلی فراهم کنند. منطقه ۱۵ دارای ۳ مرکز اشتغالزایی بزرگ است که به‌صورت کارگاهی اداره می‌شوند. ۲ مرکز در محله افسریه و یک مرکز در محله رضویه فعال‌اند که این مراکز در مجموع برای بیش از ۱۶۰ نفر از افراد نیازمند به کار، بانوان سرپرست خانوار یا مددجویان مرکز خدمات اجتماعی اشتغالزایی کرده‌اند.» او می‌افزاید: «چند مرکز دیگر نیز در ابعاد کوچک‌تر در محدوده منطقه وجود دارد که برای کسب و کارهای محلی در اختیار شهروندانی قرار گرفته که هریک از این واحدها برای ۳ تا ۵ نفر کارآفرینی و آنها را جذب کار کرده است.» مختاری تأکید می‌کند: «افرادی که تمایل به ایجاد اشتغال و کارآفرینی در منطقه ۱۵ دارند می‌توانند به معاونت اجتماعی و فرهنگی منطقه در خیابان خاوران، خیابان اعظم نظامی مراجعه کنند تا ضمن بررسی شرایط از حمایت‌های شهرداری در این زمینه بهره‌مند شوند.»

[■] شورایاری

فضای سبز محله امامت کافی نیست

محله امامت فضای سبز ندارد و اهالی برای استفاده از امکانات فضای سبز برای پیاده‌روی و... باید تا محله‌های دیگر رفت‌آمد کنند. آنها چشم‌انتظار تملک زمین پیشنهاد شده برای ارتقای امکانات و ساماندهی این وضعیت هستند. «سید وحید مقدم» دبیر شورایاری محله امامت در این باره می‌گوید: «یکی از مشکلات مهم محله امامت کمبود فضای سبز است. اهالی در اینجا از نبود فضای سبز رنج می‌برند که ما برای رفع این نیاز، پیشنهادهایی را هم به مسئولان ارائه داده‌ایم اما تاکنون بی‌فایده بوده است.» او می‌افزاید: «یک ملک در دور میدان امامت قرار دارد که پیشنهاد داده‌ایم آن را تملک و به فضای سبز محله تبدیل کنند که فعلا کاری برای آن هم انجام نشده است. افزایش فضای سبز یک ضرورت برای محله امامت است.» او ادامه می‌دهد: «همچنین حیاط پشت بازار میوه و تره‌بار محله که در جنب سرای محله هم قرار دارد، می‌خواستیم کفپوش فوم کنند تا بچه‌های پیش‌دبستانی سرای محله از آن به‌عنوان فضای ایمن برای بازی استفاده کنند. در بازدیدی که اخیراً از این محله مدیران شهری و عضو شورای شهر داشتند، قول داده بودند این موضوع سریع رسیدگی شود اما تاکنون اقدامی برای کفپوش کردن این محدوده انجام نشده است.»

۱۴۷۲

تن آسفالت در نیمه اول مهر ماه در معابر ناحیه ۲ منطقه ۸ به‌ویژه خیابان سمنگان با هدف خدمت‌رسانی به شهروندان و تسهیل تردد خودروها توسط معاونت فنی و عمران شهرداری منطقه ۸ توزیع شده است.

۱۸

تابلو عکس از محله‌های قدیمی منطقه ۱۴ در سالن شهرداری منطقه برای آشنایی شهروندان و مراجعه‌کنندگان با پیشینه تاریخی و هویتی مکان‌های گردشگری به نمایش گذاشته شده و تا آبان ماه ادامه دارد.

[■] خبر کوتاه

منطقه ۴ مسابقه مجازی قصه‌گویی ویژه سالمندان با موضوع «قصه‌گویی برای نوه‌ها» توسط اداره سلامت شهرداری منطقه ۴ برگزار می‌شود. علاقه‌مندان تا ۳۰ مهر اه فرصت دارند قصه صوتی ۳ دقیقه‌ای را به نشانی الکترونیکی salamatshahr4@gmail.com ارسال کنند.

منطقه ۸ طرح آموزشی چهار فصل بدمینتون در بوستان فدک توسط اداره ورزش ناحیه ۲ با هدف مشارکت شهروندان علاقه‌مند به ورزش‌های گروهی و ایجاد نشاط جمعی برگزار می‌شود.

منطقه ۱۳ گوشت گرم میان افراد کم‌برخوردار منطقه ۱۳ توسط اداره رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی و با همکاری جمعی از خیران، اهالی و گروه‌های داوطلب و مردمی، توزیع شد. این اقدام با هدف تقویت حس نودوستی، توسعه مشارکت‌ها و تقویت مسئولیت اجتماعی انجام شد.

منطقه ۱۴ سرای محله گذرپایین دولاب برای افزایش آگاهی دانش‌آموزان اردوی تفریحی پارک ژوراسیک برگزار می‌کند. علاقه‌مندان برای حضور در این برنامه تفریحی می‌توانند به سرای محله در خیابان عجب‌گل، کوچه هاشمی‌پور مراجعه کنند یا با شماره ۳۳۴۳۶۷۲۸ تماس بگیرند. هزینه رفت‌وآمد هر نفر ۳۵ هزار تومان تعیین شده است.

منطقه ۱۵ ساخت سازه مقبره شهدای گمنام بوستان والفجر در ناحیه ۶ توسط شهرداری منطقه ۱۵ در حال اجرا است. اقدامات عمرانی ساخت این مقبره شهدا اکنون در مرحله فونداسیون است.

۲۸۰

مترو طول عملیات خاکشویی بلوک عابر پیاده و نوشتار کلمات در خیابان پیروزی انجام شد. این پروژه با هدف افزایش ایمنی عبور و مرور عابران پیاده و اطلاع‌رسانی محل گذرگاه‌های عابران انجام گرفته است.

۵۰۰

مترمربع از کاشیکاری‌های بزرگراه شهید میاد شیرازی در قالب طرح «کاربرد رنگ در شهر» توسط دانشجویان رشته هنر با رنگ‌آمیزی و با کتیبه‌های زیبا تزیین شد.

عکس‌ها: امیر پناهیور

کوچه به کوچه با عضو شورای شهر تهران؛ از دردرس بافت‌های فرسوده تا ترافیک معابر

۶ ساعت در جست‌وجوی مشکلات شمیران‌نو

پریسا نوری

محله شمیران‌نو جزو محله‌های کم‌برخوردار شمال شرق پایتخت و از محدود محله‌هایی است که بار مجموعی از مشکلات شهری، فرهنگی، اجتماعی، ترافیکی و... را یکجا به دوش می‌کشد. «ناصر امانی» عضو شورای شهر تهران که بازدید میدانی از محله‌های کم‌برخوردار و محروم را در اولویت برنامه‌هایش قرار داده، هفته گذشته به این محله رفت. امانی در این بازدید که کوچه به کوچه انجام شد و ۶ ساعت به طول انجامید، در دیدار و گفت‌وگو با اهالی و کاسبان مشکلات ریز و درشت ساکنان این محله را بررسی کرد.

خیابان گل‌ها در شمال محله شمیران‌نو از نخستین نقاطی بود که مورد بازدید این عضو شورا قرار گرفت. در این محدوده، ساختمان مخروبه مرکز بهداشت صاحب‌الزمان (عج)، تاریکی معبر و زمین خاکی بابر، مشکلات بسیاری برای اهالی به وجود آورده است. «بهنام کریمی» از ساکنان قدیمی و معتمدان محله که در این بازدید محلی عضو شورای شهر را همراهی می‌کرد، درباره ساختمان مخروبه مرکز بهداشت صاحب‌الزمان (عج) گفت: «این مرکز تا ۵ سال پیش فعال بود و خدمات خوبی در حوزه بهداشت و درمان به اهالی ارائه می‌داد؛ اما متأسفانه آن را به بهانه نوسازی تخریب و رها کردند و حالا مدت‌هاست که این مرکز خدمات‌رسان به یک مخروبه و فضای بی‌دفاع شهری تبدیل شده است.» یکی از ساکنان محله هم در تأیید صحبت‌های کریمی گفت: «کارت‌ن خواب‌ها و معتادان شب‌ها اینجا تجمع می‌کنند و ترددشان در این محدوده در سربازهای از جمله افزایش سرقت‌های ریز و درشت را به همراه داشته است.»

وضع نامناسب زمین چمن

در ادامه بررسی میدانی، وضع نامناسب زمین چمن مصنوعی در خیابان «نعمت‌زاده» مورد توجه این عضو شورای شهر قرار گرفت. کریمی با اشاره به نرده‌های شکسته، نبود سیستم روشنایی، کفپوش پاره و مستهلک و همچنین وفور زباله در اطراف زمین گفت: «با وجودی که در این محله جوانان مستعد و ورزشکار کم نیستند و یک مدال طلای جهانی در کشتی و چند مدال آسیایی و کشوری در سایر رشته‌های ورزشی داریم اما کمبود امکانات ورزشی و بی‌توجهی به امکانات موجود جوانان را از ورزش دلزده می‌کند.» عضو شورا در ادامه مسیر، از

شمالی‌ترین نقطه محله و محدوده کندرو شهید زین‌الدین و زمین بابر جنب بازار میوه و تره‌بار محله بازدید کرد. در این محدوده هم در نگاه اول انباشت زباله و وجود معتادان متجاهر در گوشه و کنار زمین توی ذوق می‌زد. مرد جوانی از ساکنان محله گفت: «همان‌طور که مشاهده

می‌کنید وضع اینجا اسفبار است و مشکلات بسیاری برای ما که در فاصله چند متری این زمین زندگی می‌کنیم به وجود آورده است. لطفاً به این موضوع به‌طور ویژه رسیدگی کنید!» «مهدی کریمی» که سابقه عضویت و دبیری شوراییاری محله شمیران‌نو را دارد، درباره پیشینه این زمین گفت: «قرار بود امتداد بزرگراه شهید زین‌الدین از این محدوده گذر کند که به دلایلی انجام نشد. این زمین قبلاً توسط شهرداری تملک شده بود و در دورهای که مهندس جاوید شهردار منطقه بود قرار شد برای افزایش سرانه‌های ورزشی در این زمین یک ورزشگاه روباز ساخته شود که این موضوع با گذشت چند سال هنوز محقق نشده است.»

بافت فرسوده و ناپایدار

ادامه بازدید میدانی امانی، به کوچه‌پس‌کوچه‌های منتهی به خیابان قائم و کندرو بزرگراه شهید زین‌الدین رسید. جایی که چهره ناخوشایند ساخت‌وساز نامتقارن، خانه‌های فرسوده و آلودگی‌هایی که با قوطی و حلب روی بام‌ها ساخته شده، عریان است. «جبار کریمی» مدیر دفتر توسعه محلی شمیران‌نو که به این بازدید میدانی پیوسته بود، گفت: «یکی از اصلی‌ترین مشکلات این محله که از ۴۰ سال پیش و همزمان با شکل‌گیری محله شروع شده، این است که بیشتر املاک اینجا سند ندارند و قولنامه‌ای خرید و فروش می‌شوند. این موضوع به مشکلات بسیاری از جمله پشت‌بام‌فروشی، ساخت‌وساز غیراستاندارد، انباشت ریزدانه، تشکیل بافت فرسوده و ناپایدار منجر شده است.» کریمی با تأکید بر اینکه علت اصلی تشکیل بافت فرسوده بی‌سندی املاک محله است، افزود: «چون خانه‌های اینجا سند ندارند و طبعاً پایان کار از شهرداری نمی‌گیرند اغلب مالکان بی‌توجه به استحکام بنا، چند طبقه اضافه بر روی بام ساخته‌اند و به این صورت بافت ریزدانه و فرسوده‌ای شکل گرفته است که با کمترین لرزشی فرو می‌ریزد.» یکی از ساکنان این خانه‌های فرسوده هم بعد از شنیدن صحبت‌های مدیر دفتر نوسازی محله گفت: «زلزله که جای خود

دارد، خانه‌های ما به قدری غیرایمن است که هر وقت کامیون یا ماشین سنگین از کوچه عبور می‌کند دیوارها می‌لرزد و ما نگرانیم که خراب شود.»

موضوعات طرح شده پیگیری می‌شود

در جلسه سرای محله که با حضور اهالی، شهردار وقت منطقه و شهرداران نواحی برگزار شد، شهردار وقت منطقه ۴ برای پاسخگویی به مشکلات مطرح شده پشت‌تربون رفت و با تأکید بر اینکه خروج محله شمیران‌نو از بن‌بست و اتصال بلوار دلاوران به بزرگراه امام علی(ع) از جمله موضوعاتی است که از طرف مدیریت منطقه پیگیری می‌شود، گفت: «در سال‌های اخیر چندین بار با مدیران پادگان برای حل مشکل جلسه گذاشتیم اما هنوز موفق به حل موضوع نشده‌ایم.» محمد محمد دوست ادامه داد: «وجود پادگان نیروی دریایی در وسط بافت مسکونی از جمله معضلات اساسی این منطقه است. در صورتی که این فضا آزاد شود ما دنبال اتصال بلوار دلاوران به بزرگراه امام علی(ع) هستیم. اگر این اتفاق بیفتد علاوه بر افزایش دسترسی به معابر و کاهش بار ترافیک موجب رونق بازار مبل دلاوران می‌شود.»

او افزود: «همچنین درخواست بجای اهالی برای افزایش سرانه‌های خدماتی و تفریحی و فضای سبز محله در صورت آزادسازی فضای پادگان محقق می‌شود.» او در پاسخ به گلایه اهالی از ترافیک سنگین خیابان وارباز و وجود سد معبر در محدوده میدان پاکدامن گفت: «برای کاهش ترافیک سال گذشته اتوبوس‌ها را با مینی‌بوس جایگزین کردیم که تا حدی ترافیک کم شد. موضوع دیگر اینکه برای کاهش بار ترافیک و همچنین رفع سد معبر در میدان پاکدامن چند نوبت در اقدام ضربتی با همکاری ناجا وانتی‌های میوه‌فروش را جمع‌آوری کردیم اما در کاهش بار ترافیک مؤثر نبود، چون دلیل اصلی ترافیک توقف دوبله است. راهکار حل این موضوع هم گذاشتن رفیوژ در وسط خیابان است که به‌زودی اجرا می‌شود.» او در پاسخ به کمبود آبرسانی به فضای سبز و خشکی درختان در برخی نقاط هم گفت: «در یک بازه زمانی مشکل کمبود آب داشتیم که حل شده در حال حاضر مشکلی در این زمینه نداریم و موارد مطرح شده را رفع می‌کنیم. نقاطی که مشکل روشنایی دارند در صورتی که مربوط به مجموعه مدیریت شهری شود قطعاً بررسی و با نصب برج نوری و تیر برق مشکل رفع می‌شود و مواردی که در حیطه وظایف اداره برق است کماکان با این اداره برای حل این موارد مکاتبه می‌کنیم.» موضوع بی‌سندگی املاک محله هم از جمله مواردی بود که محمد دوست به آن اشاره کرد و گفت: «در این موضوع هم با همراهی کارشناسان دفتر توسعه محله از اداره ثبت پیگیر هستیم.» او درباره زمین بایر جنب بازار میوه و تره‌بار هم گفت: «این زمین مالک شخصی دارد و شهرداری نمی‌تواند از آن برای تأمین سرانه خدمات عمومی بهره‌برد اما برای زیباسازی محله و رفع نقطه بی‌دفاع، زباله‌های رها شده در آن جمع‌آوری و با همکاری نیروی انتظامی از وجود معتادان متجاهر پاکسازی می‌شود.»

فاصله کوتاهی به یک مخزن سر زدند. افزایش روشنایی معابر قطعاً نیاز به هماهنگی و مکاتبه با اداره برق دارد که از شهردار منطقه درخواست می‌کنیم در نخستین فرصت به این موضوع بپردازند. همچنین لازم است در تعامل با نیروی انتظامی به موضوع معتادان متجاهر رسیدگی شود و برای زباله‌گردها هم که با پراکندن زباله به اطراف نظافت محله را زیر سؤال می‌برند چاره‌ای اندیشیده شود.»

امانی با بیان اینکه بخشی از مشکلات محله به حوزه مدیریت شهری مربوط نمی‌شود، افزود: «گره حل مشکلات نداشتن سند املاک در دستان اداره ثبت و نهادهای ذی‌ربط است اما معنی‌اش آن نیست که ما آن را رها می‌کنیم. این موضوعات را در صحن شورا مطرح می‌کنیم و بعد با نهادهای مربوط مکاتبه می‌کنیم و تا حل و رفع آنها پیگیری می‌کنیم.» عضو شورا به مشکلات مربوط به وجود پادگان نیروی دریایی اشاره کرد و گفت: «این موضوع در دوره شهرداری آقای قالیباف شروع شده و با توجه به ارتباط خوب ایشان با نیروهای مسلح حتماً یک مشکل جدی در کار وجود دارد که با گذشت چند دوره مدیریت شهری هنوز حل نشده است. قطعاً این موضوع را در صحن شورا و با شهردار محترم تهران مطرح و پیگیر حل آن خواهیم بود.» عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر با بیان اینکه منطقه چهار وسیع‌ترین منطقه پایتخت است گفت: «منطقه‌ای با این مشکلات زیرساختی و همچنین دارا بودن دو محله کم‌برخوردار نیازمند بودجه کافی است که تاکنون لحاظ نشده است و بنده از طرف اعضای کمیسیون برنامه و بودجه شورا قول می‌دهم در سال آینده بودجه مناسبی برای رفع معضلات و آبادانی این منطقه در نظر بگیریم.»

میوه‌فروش و فروشندگانی که بخشی از خیابان را تصرف کرده‌اند گله کرد و گفت: «ترددی‌های غروب در اطراف میدان و انتی‌ها بساط می‌کنند. عمدتاً انسان‌های شریف و زحمتکشی هستند اما برخی از آنها در پوشش میوه‌فروش، مواد مخدر عرضه می‌کنند.» یکی از اهالی هم درباره ترافیک محله گفت: «متأسفانه پلیس نظارتی بر ترافیک خیابان ندارد. غروب و شب ماشین‌ها دوبله و سوبله پارک می‌کنند و خیابان قفل می‌شود.» کریمی درباره وضع ترافیک محله توضیح داد: «چند ماه پیش مینی‌بوس و ون‌ها را جایگزین اتوبوس‌های شرکت واحد که حجم زیادی از عرض خیابان را اشغال می‌کردند و خود دلیلی برای ترافیک بودند کردند اما برای مشکل اصلی ترافیک این خیابان که توقف دوبله است، باید چاره‌ای اندیشید.»

این معتمد محله ادامه داد: «طرح خوبی برای رفع این معضل در شهرداری منطقه مصوب شده مبنی بر اینکه وسط خیابان رفیوژ کار بگذارند تا مانع از توقف دوبله شود اما متأسفانه اجرای آن به دلیل مخالفت برخی کاسبان معطل مانده است.»

ضرورت رفع مشکلات شهری

یک ساعت از ظهر گذشته بود که بازدید عضو شورای شهر تهران به جنوبی‌ترین بخش محله شمیران‌نو یعنی بوستان الغدير و ساختمان سرای محله رسید. او در سالن آمفی‌تئاتر ساختمان سرای محله با شهردار منطقه، شهردار ناحیه و جمعی از شوراییاران و معتمدان محله دیدار کرد. امانی در این دیدار خلاصه‌ای از مشکلات و موضوعات مطرح شده در بازدید میدانی را بیان کرد و گفت: «در بازدید کوچه به کوچه از محله شمیران‌نو و گفت‌وگو با اهالی و کاسبان متوجه شدم که مشکلات این محله در حوزه‌های مختلف بسیار و متنوع است. برخی از آنها به مدیریت شهری مربوط می‌شود و برخی خیر. مثلاً موضوعاتی چون خشکی فضای سبز و وضع نامطلوب زمین چمن محله و انباشت زباله که در برخی نقاط محله مشهود بود به مدیریت شهری برمی‌گردد که امیدواریم با نظارت بیشتر بر عملکرد پیمانکاران این مشکل رفع شود.» امانی ادامه داد: «در برخی نقاط اهالی از تاریکی معبر و حضور پررنگ معتادان متجاهر و زباله‌گردها گلایه داشتند. کما اینکه بنده شاهد بودم سه زباله‌گرد به

دردسرهای همسایگی با پادگان

بازدید کوچه به کوچه عضو شورای شهر از محله شمیران‌نو به ضلع غربی محله و معبر همجوار با پادگان نیروی دریایی رسید. «مهدی کریمی» عضو سابق شوراییاری و از معتمدان محله با اشاره به دیوارهای سنگی و بلند پادگان که محله را از غرب و جنوب محصور کرده گفت: «از اوایل دهه ۹۰ که موضوع انتقال پادگان‌ها به اطراف شهر با هدف استفاده از فضای وسیع آنها به نفع سرانه‌های عمومی اجرایی شد قرار بود حداقل بخشی از فضای پادگان نیروی دریایی برای جبران سرانه پایین خدمات شهری و تفریحی و فرهنگی محله شمیران‌نو آزاد شده و محله از بن‌بست خارج شود اما متأسفانه تاکنون این موضوع اجرایی نشده است.» او ادامه داد:

«همچنین چند سال پیش مصوب شد با آزادسازی بخشی از فضای پادگان، بلوار دلاوران به بزرگراه امام علی(ع) متصل و دسترسی اهالی شمال شرق تهران به معابر شهری تسهیل شود اما همان‌طور که می‌بینید این موضوع هنوز اجرایی نشده است.» کریمی افزود: «متأسفانه به جای آزادسازی زمین‌های پادگان به نفع محله، اخیراً بخشی از زمین‌ها برای ایجاد سوله‌های بازیافت و کارگاه به یک بنیاد و برخی اشخاص واگذار شده است که در این بازدید اجازه ورود و بازدید از این محل را نداریم.» در ادامه بازدید میدانی، وجود معابر باریک و غیراستاندارد در همسایگی دیوار پادگان هم از مواردی بود که نظر عضو شورای شهر را جلب کرد. کوچه‌های باریکی که مانع دسترسی سریع ساکنان به آمبولانس، ماشین آتش‌نشانی و سایر خودروهای خدمات‌رسان می‌شوند.

ترافیک و سد معبر

یکی از بارزترین مشکلات محله شمیران‌نو که از بدو ورود تسوی ذوق هر تازه واردی می‌زند ترافیک سنگین و سد معبر خیابان‌های اصلی و محدوده میدان پاکدامن است. موضوعی که چند نفر از اهالی در دیدار با عضو شورای شهر آن را مطرح کرده و خواستار رفع آن شدند. یکی از کاسبان محدوده میدان پاکدامن که نمی‌خواست نام و عکسش منتشر شود از حضور وانتی‌های

از قبل به مسیرش ادامه داد و حالا تنها آرزویش این است که بتواند به پیام آیه‌های قرآن کریم عمل کند. حافظ روش‌سند قرآن کریم که مدرک کارشناسی علوم قرآنی دارد، در خصوص علاقه‌اش به یادگیری قرآن کریم می‌گوید: «از کودکی به فراگیری قرآن کریم علاقه داشتم اما کلاس چهارم دبستان بودم که به‌صورت جدی تصمیم به فراگیری قرآن کریم گرفتم. در دوره راهنمایی شوق فراگیری قرآن در من به اوج خودش رسیده بود. با توجه به اینکه قرآن کریم را با خط بریل می‌خواندم، برخی از آیات آن بسیار بلند و طولانی بود و آنجا بود که با توجه به شرایط به خودم می‌گفتم شاید نتوانم این آیه را حفظ کنم اما باز تمام تلاش خودم را می‌کردم که بتوانم آیات را بدون کم و کاستی حفظ کنم. من معتمد در این مسیر توفیق الهی و لطف ائمه و معصومین شامل حال من شده است. خداوند در آیه ۸۷ سوره یوسف می‌فرماید از رحمت خداوند ناامید نشوید، از رحمت خداوند فقط کافرین ناامید می‌شوند. اگر انسان‌ها به رحمت خداوند امید داشته باشند و بدانند که خداوند در همه حال به آنها کمک می‌کند، به توفیق الهی می‌رسند.»

آموزش قرآن به کودکان کار

تا چند سال پیش ابوالفضل در یک مؤسسه مهد قرآنی مشغول کار بود و کارش تست کاست‌های قرآنی بود. همین موضوع باعث شد گوشش کم شنو شود اما او همچنان به زندگی عادی ادامه می‌دهد. در اتاقش کتابخانه چوبی قرار دارد که چندین جلد قرآن با خط بریل در آن قرار داده شده است. روی میز کوچکی چندین کاست و یک ضبط صوت قرار دارد که نشان می‌دهد همچنان به تکنولوژی گذشته و در این‌باره می‌گوید: «تا قبل از کرونا تعداد زیادی شاگرد از میان کودکان و نوجوانان محله که بضاعت کافی برای شرکت در کلاس‌های قرآنی نداشتند، در مؤسسات قرآنی برای آموزش روحانی و حفظ قرآن داشتم اما در ایام کرونا به‌صورت تماس تلفنی با این افراد در ارتباط بودم. در میان اهالی تعدادی از افراد علاقه به حفظ قرآن داشتند که تا مقطعی در خدمت این افراد بودم و تجربیاتم را به این افراد منتقل می‌کردم. البته در چند سال اخیر برخی از شاگردانم که به قرائت و روحانی و همچنین حفظ قرآن مشغول بودند، از محله هاشم‌آباد مهاجرت کرده‌اند. اگر شرایط کرونا بهتر شود، دوست دارم آموزش کودکان کار را در مؤسسه‌ای به‌صورت رایگان به عهده بگیرم.»

صوت قرآنی زیبایی دارد

«دینا عبدالوندی» برادرزاده ۹ ساله ابوالفضل است و در برخی از کارهای شخصی به ابوالفضل

کمک می‌کند. او درباره تجربه زندگی کنار عموی روش‌سند می‌گوید: «ما با هم در یک ساختمان چند طبقه زندگی می‌کنیم. عمو ابوالفضل همیشه کارهای شخصی‌اش را خودش انجام می‌دهد اما برخی اوقات که در پله‌ها تردد می‌کند سعی می‌کنم اگر چیزی سر راهش قرار گرفته را بردارم تا او آسیبی نبیند. همیشه هر وقت صدای قرآن می‌آید متوجه می‌شوم که عمو از خواب بیدار و مشغول خواندن قرآن شده است. بیشتر اوقات به طبقه بالا می‌آیم و کنارش می‌نشینم و قرآن گوش می‌کنم چون با صوت زیبایی قرآن می‌خواند و آرامش‌بخش است. او حتی در دروس قرآنی هم همیشه کمک حال من است و یکی از علاقه‌های من این است که با او قرآن را روخوانی کنم.»

بدون استاد حافظ کل قرآن کریم شد

اگر کسی در علوم قرآنی تبحر داشته باشد و یکبار در کنار ابوالفضل بنشیند و به قرآن خواندش گوش بدهد متوجه صحیح‌خوانی و روان‌خوانی او خواهد شد. بسیاری از کارشناسان حوزه علوم قرآنی که با او در ارتباط بودند به این موضوع گواهی می‌دهند که ابوالفضل از سواد قرآنی بسیار بالایی برخوردار است. «عباس عبدالوندی» پدر ابوالفضل در خصوص فرزندش می‌گوید: «ابوالفضل از سن بسیار کم به یادگیری قرآن علاقه‌مند شد و من هم سعی کردم همه جوهر پشتیبانش باشم و حمایتش کنم. آن زمان مثل حالا نبود که از طریق اینترنت دسترسی به هر چیزی راحت باشد و یادگیری قرآن کریم بیشتر با کاست‌ها میسر بود. برای ابوالفضل کاست‌های قرآنی استاد منشای را تهیه کردم. او بدون هیچ آموزش خاص و معلمی در منزل قرآن را فراگرفت و حافظ شد. فراگیری قرآن کریم آن هم با خط بریل بسیار دشوار است در حالت عادی قرآن کریم یک جلد دارد اما قرآن کریم به خط بریل ۱۱ جلد است و در قطع بسیار بزرگ و سنگین است.»

ابوالفضل ساده زیست است

«فرشته عبدالوندی» مادر ابوالفضل است و تا ۴ ماه نمی‌دانست که فرزندش نابینا است. می‌گوید بعد از اینکه پزشکان به او گفتند فرزندش نابینا است، دنیا برایش تمام شده بود اما خداوند صبری به او عطا کرد که با مشکل نابینایی فرزندش کنار بیاید. مادر ابوالفضل در راه رشد و پرورش فرزند روش‌سند خود متحمل سختی‌های بسیاری شده است و در خصوص یکی از ویژگی‌های بارز فرزندش می‌گوید: «من ۴ فرزند داشتم که خداوند به غیر از ابوالفضل دیگری

به من داد که او هم نابینا بود. تصور کنید بزرگ کردن دو کودک نابینا چقدر سخت و طاقت‌فرسا است. متأسفانه دخترم در سن ۲۸ سالگی به رحمت خدا رفت. ابوالفضل برایم یک موهبت الهی است و یکی از ویژگی‌های بارز شخصیتی او ساده زیستی‌اش است. او به دنیا وابستگی ندارد و از خوراک و پوشاک همه را ساده انتخاب می‌کند و هرگز دوست ندارد سر سفره دو نوع غذا حاضر باشد چون از اسراف پرهیز می‌کند. زندگی را بدون تجملات دوست دارد و در دنیای خودش جایی برای تجمل‌گرایی باز نکرده است.»

از کودکی به فراگیری قرآن کریم

علاقه داشت

مسیر حفظ قرآن کریم برای ابوالفضل چندان راحت نبود و او هم در این مسیر بارها دلسرد شد اما هر بار به لطف خداوند و اراده محکمش، قدرتمندتر

دیدار با «ابوالفضل عبدالوندی»
نابینایی که دلش با آیه‌های آسمانی روشن شده است

با گوش دادن حافظ قرآن شدم

سارا جعفرزاده

این مضمون آشنا را که «خداوندگرز حکمت ببندد دری، ز رحمت گشاید در دیگری» را بارها شنیده‌ایم و مصادق بارز آن در زندگی روزمره افرادی از جمله «ابوالفضل عبدالوندی» حافظ روش‌سند قرآن کریم آشکار است. این حافظ روش‌سند در سال ۱۳۵۴ به‌صورت مادرزادی نابینا متولد شده و اکنون ۲ فرزند دارد. او توانایی تشخیص نور را هم ندارد و به‌صورت کامل نابینا است اما استعداد ذاتی که خداوند در وجود او نهاده، باعث حیرت بسیاری از افراد شده است. اینکه قرآن کریم را با خط بریل بخوانی و حافظ آن شوی، توانایی عظیمی است. علاقه او هر روز به قرآن بیشتر می‌شد و به گفته خودش حدود ۸ سال طول کشید تا توانست کل قرآن کریم را حفظ کند. عبدالوندی در سن ۲۲ سالگی حافظ کل قرآن شده و حالا اتاق کوچک اما پر نورش جایی است که صوت قرآن هر روز در آنجا می‌پیچد و او همچنان پایبند به ضبط صوت قدیمی خود مانده و کاست‌های قرآنی را هنوز هم با همان شوق روزهای کودکی‌اش گوش می‌کند.

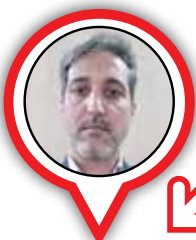
مسجد روضه حضرت زهرا(س) را می‌خواند. او تا ۷ سالگی خودش نمی‌دانست که نابینا است. بعد از ورود به مدرسه والدینش به همراه مسئولان مدرسه تصمیم گرفتند به او بگویند که نابینا است و او بعد از فهمیدن این موضوع بی‌تابی می‌کرد و مدام به مادرش می‌گفت چرا چشم‌های شما می‌بیند و من نمی‌بینم، من نمی‌خواهم این‌طوری بمانم. مادرش او را دل‌داری می‌داد و می‌گفت «چشمان تو نمی‌بیند اما چشم دلت روشن است و می‌توانی کارهای بزرگ انجام دهی.» با امید به آینده روشن بود که ابوالفضل در سن ۱۷ سالگی شروع به حفظ قرآن کریم کرد و فقط از طریق گوش کردن کاست‌های قرآنی توانست قرآن کریم را در طول ۸ سال حفظ کند و در ۲۲ سالگی حافظ کل قرآن شود.

حافظ روش‌سند قرآن کریم ساکن محله هاشم‌آباد است. او در سال ۱۳۵۴ در یک خانواده‌ای متولد شده که پدر و مادرش نسبت فامیلی داشتند و پزشکان دلیل اصلی نابینایی او را به همین موضوع ربط دادند. پدرش هم تمام تلاش خود را در راه درمان ابوالفضل انجام داد. حتی یک پزشک غیرایرانی هم ابوالفضل را ویزیت کرد و از بهبودی او قطع امید کرد. در نهایت خانواده‌اش با موضوع نابینایی فرزندشان کنار آمدند، اما جرقه علاقه او به قرآن کریم از زمانی شروع شد که او حدود ۵ ساله بود. یک روز از مسجد محله صدای دعای ندبه به گوشش رسید و ابوالفضل در حالی که در حیاط خانه‌شان بود گریه کرد، مادرش تصور کرد برای فرزندش اتفاقی افتاده است. وقتی به او رسید ابوالفضل گفت آقا در

«مهدی اتحاد» شهردار ناحیه ۲: طرح بازتاب خوبی دارد

طرح «کاسب حبیب خداست» یکی از برنامه‌های کارآمد معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۴ است که اجرای آن در همه محله‌ها در دستور کار مسئولان قرار گرفته است. به گفته «مهدی اتحاد» شهردار ناحیه ۲، این کار بین نواحی ۶گانه منطقه تقسیم‌بندی شده و همه محله‌ها موظف هستند کاسب نمونه خود را به معاونت اجتماعی و فرهنگی معرفی کنند. به باور این مسئول، طرح مذکور بازتاب خیلی خوبی در بین کاسبان دارد. او می‌گوید: «با اجرای این طرح دیگر کاسبانی که فقط درآمدزایی مدنظرشان بوده به این مهم پی می‌برند که مشتری مداری چه تأثیری در کسب و کارشان دارد و نه تنها برکت روزی‌شان را افزون می‌کند بلکه دعای خیر دیگران را هم به همراه دارد. در واقع به مردم‌داری تشویق می‌شوند. این امر کم‌کم در بین شهروندان فرهنگسازی شده و جامعه ما به سویی پیش می‌رود که روابط مردم صمیمی‌تر خواهد شد.»

مرتضی صلح میرزایی دبیر شورایی محله شاهد: کسبه محله

امتیازبندی شدند

شورایاری در اجرای طرح «کاسب حبیب خداست» نقش مهمی را ایفا کرده است. «مرتضی صلح میرزایی» دبیر شورایی محله شاهد در این باره می‌گوید: «با توجه به رویکرد معاونت اجتماعی و فرهنگی منطقه برای اجرای طرح کاسب حبیب خداست، چند گزینه در نظر گرفتیم که کاسب نمونه چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد. در انجام این طرح شورایی محله و اهالی کمک شایانی کردند. یکسری افراد را شورایی‌ها و چند نفری را هم سرای محله معرفی کرد. خصوصیات رفتاری و مشتری مداری کاسبان را امتیازبندی کردیم. دست آخر «محمدالله وردی» انتخاب شد. مهم‌ترین ویژگی او مردم‌داری‌اش است. اینکه اجناس را با قیمت مناسب ارائه می‌دهد و حتی به افراد بازنشسته و کم درآمد تخفیف می‌دهد. به باور صلح میرزایی نوع برخورد کاسب با مردم خیلی مهم است. او ادامه می‌دهد: «تقدیرنامه و تندیس و همراه با کارت هدیه تهیه کرده و با حضور جمعی از مسئولان شهری به او اهدا کردیم.»

اهالی خیابان شاهد، کاسب نمونه محله‌شان را به مردم‌داری می‌شناسند

حساب‌دفتری آقا محمد باز است

مژگان مهربانی

کاسب حبیب خداست؛ وقتی مردم‌داری کند و حواسش به دخل و خرج همسایه‌ها باشد. اگر کسی توان خرید نداشته باشد رعایتش را کند و نداری‌اش را به رخ نکشد. مهربان باشد و خوش‌خو که آشنا و غریبه با او احساس راحتی کنند و او را امین خود بدانند. از این دسته کاسبان در شهرمان کم نداریم. حتی در زمانه‌ای که فرهنگ مردم‌دوستی شاید در بین برخی از آدم‌ها کمرنگ‌تر شده باشد. نمونه کاسبی که می‌توان گفت حبیب خداست و امین مردم، «محمدالله وردی» است. مغازه‌دار خیابان شاهد. با اینکه از باز کردن مغازه سوپرمارکتش چند سالی نمی‌گذرد و از قدیمی‌های محله نیست اما توانسته خیلی خوب جای خود را در دل اهالی باز کند. همسایه‌ها دوستش دارند و خودشان او را به عنوان کاسب نمونه انتخاب و به معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۴ معرفی کرده‌اند تا از این کاسب خوشنام تقدیر شود. با او گفت‌وگو کردیم.

می‌نویسد. بعد هم مرد کاسب را دعا کرده و از مغازه خارج می‌شود. حاجی کریمی می‌گوید: «این مرد جوان برای اهالی محله بزرگی می‌کند. هوای بازنشسته‌ها را دارد. می‌داند که نیمه‌های ماه حقوق بازنشسته‌ها یا کارمندان ته می‌کشد. حساب آنها را در دفتر یادداشت می‌کند. اغلب حقوق که می‌گیرند تصفیه می‌کند. علاوه بر آن افراد بی‌بضاعت یا بانوان سرپرست خانوار هم حساب دفتری دارند.»

خدا برکت روزی‌ات را می‌دهد

مشتری مداری از صفات بارزالله‌وردی است. «پروین خوانساری» شهروند دیگری است که درباره او صحبت می‌کند و می‌گوید: «کافی است متوجه شود خانواده‌ای بضاعت مالی ندارد. به خصوص در این شرایط کرونا که خیلی از مردم شغل خود را از دست داده‌اند. بدون اینکه کسی متوجه شود، کمک‌شان می‌دهد. اگر نتوانند تسویه کنند به روی آنها نمی‌آورد. خیلی از این افراد توسط اهالی به او معرفی می‌شوند. او اساس کار خود را بر پایه اعتماد گذاشته است. برای همین اگر کسی ادعا کند توان پرداخت ندارد، پرس‌وجو نکرده و ابروی او را حفظ می‌کند. الله‌وردی می‌گوید: «وقتی با مردم مدارا کنی خدا برکت روزی‌ات را می‌دهد. بعضی تصور می‌کنند اگر به کسی تسویه دهند یا ارزان بفروشند، ورشکست می‌شوند. در صورتی که اگر کاسب فقط به خودش فکر کند ممکن است درآمدی داشته باشد اما رضای خدا را دیگر نخواهد داشت.»

تولید محصولات لبنی به عنوان مسئول توزیع کار می‌کردم. آن جا که تعطیل شد سراغ کاسبی آمدم. روی پیشخوان، یک تندیس دیده می‌شود. «کاسب حبیب الله» طرح زیبایی است. گویا چند روز پیش آن را از سوی مسئولان شهرداری هدیه گرفته است. الله‌وردی درباره‌اش می‌گوید: «معاونت اجتماعی و فرهنگی منطقه طرحی را اجرا کرده که اهالی کاسب نمونه محله خود را معرفی کنند. اهالی هم لطف کرده و من را انتخاب کرده بودند. هفته گذشته «مهدی اتحاد» شهردار ناحیه ۲، «مرتضی صلح میرزایی» دبیر شورایی محله شاهد و جمعی از معتمدان محله به اینجا آمده و در حضور اهالی تندیس را اهدا کردند.»

نسبه می‌دهیم حتی به شما

هنوز صحبت او به پایان نرسیده که یکی دو مشتری دیگر می‌آیند. یکی‌شان «حسن حاجی کریمی» همسایه قدیمی محله است. او از خوش خلقی‌الله‌وردی می‌گوید که هیچ‌گاه لبخند از روی لب‌هایش محو نمی‌شود. حاجی کریمی ادامه می‌دهد: «هر زمان که برای خرید می‌آییم با طیب خاطر پذیرای ماست. به خصوص احترام زیادی برای سالمندان قائل است. مخالف گرانفروشی است و اگر جنسی در مغازه‌اش باشد با قیمت خرید قبل به قیمت امروز نمی‌فروشد.» در این حین پیرمردی از راه می‌رسد. چند قلم جنس برمی‌دارد و روی پیشخوان می‌گذارد. الله‌وردی بی‌آن که حرفی بزند و پیرمرد شرمند شود، قیمت آنها را در دفتری که آن جاست

مغازه سوپرمارکتی «الله وردی» تنها فروشگاه خیابان شاهد است. بزرگ نیست اما همین فضای دنج توانسته خیلی خوب پاتوق اهالی محله شود. جلو در خبری از جعبه یا چیدمان مواد خوراکی نیست چرا که الله‌وردی بی‌ش از هر چیز به حقوق شهروندی اهمیت می‌دهد و دوست ندارد با سدمعبر کردن در پیاده‌رو، رفت‌وآمد را برای همسایه‌ها سخت کند. سرش شلوغ است. در هر ساعت از روز که باشد، مشتری دارد. داخل مغازه چند مشتری به نوبت ایستاده‌اند تا کارشان راه بیفتد. تا وقتی مشتری دارد، گفت‌وگو نمی‌کند. حواسش به انجام سفارش اهالی هست. آن هم سریع و بی‌فوت وقت. هم کارشان را راه می‌اندازد و هم خبر از احوال سلامتی‌شان می‌گیرد. یک به یک. گویا برایش مهم است بیماری اصرافاً بهبود پیدا کرده یا ماشین پسر حاج محمود درست شده است یا خیر. خلوت که می‌شود از خودش می‌گوید: «مدت زیادی نیست که در این محله مغازه سوپرمارکتی باز کرده‌ام. قبلاً در یکی از کارخانه‌های

داستان زندگی مردی که هوای آسیب دیدگان اجتماعی به ویژه کودکان بی سرپرست و بدسرپرست را دارد

پدرانه‌های عموداوری

مژگان مهرابی

یک عموداوری می‌گویند و صد عموداوری از دهانشان بیرون می‌ریزد. مردی که نه با آنها قرابت فامیلی دارد و نه آشنایی دیرینه. از هر کودک بدسرپرستی که در سرای مهر مادری زندگی می‌کند درباره او بررسی بسا آب و تاب از خوبی‌ها و مهربانی‌های پدرانه‌اش تعریف می‌کند. «محمد داوری» برای این بچه‌ها حکم پدر نداشته‌شان را دارد. ترفند پدرانه‌اش هم این است که از باب رفاقت وارد شود و خلأ عاطفی آنها را پر کند. البته این خصلت نیک او فقط مختص به بچه‌ها نمی‌شود، برای هر انسان دردمند رانده شده از همه جا هم نقش یک حامی دلسوز را ایفا می‌کند. داوری خود زمین خورده است و شاید برای همین معنای درد را بهتر از هر کسی تفسیر می‌کند. او روزهای پر فراز و نشیبی را پشت سر گذاشته و به گفته خودش سال‌ها در نکبت اعتیاد دست و پا زده است. اما یک اتفاق و یک تحول باعث شده تا بیراهه‌ای را که رفته باز گردد. آن هم زمانی که خود را در بن‌بست دنیا محصور شده دیده است. می‌گوید همان لحظه با خدا عهد بسته که اعتیاد را رها کند و به یمن این سوگند تا الان که ۱۴ سال می‌گذرد در خدمت بندگان درمانده خدا بوده است. محمد داوری نه تنها دور اعتیاد را خط‌کشیده که بیش از ۲۰۰ کارتن خواب معتاد را هم به زندگی دعوت کرده است. او در کنار این کار خدا پسندانه، نوزادان و کودکان آسیب‌دیده بسیاری را هم حمایت کرده و از میان منجلا ب نجات داده است. داستان زندگی او شنیدنی است و می‌تواند درس عبرتی برای کسانی باشد که خود را در انتهای راه می‌بینند.

بیراهه رفتن

داوری جایی را مهیای گفت‌وگو کرده و سر حرف را باز می‌کند. به دوران گذشته‌اش برمی‌گردد. تعریف می‌کند: «در شهر قم به دنیا آمدم. پدرم کارمند راه‌آهن بود و شرایط زندگی نسبتاً خوبی داشتیم. سال‌های اوایل پیروزی انقلاب به تهران آمدم. در کنار درس کار هم می‌کردم. اما مدارس خیلی جدی برگزار نمی‌شد. برای همین قید درس خواندن را زدم. در مغازه قنادی برادرم مشغول کار شدم. درآمد خوبی هم داشتیم. اوقات بیکاری هم برای خودم کار می‌کردم. همین باعث شد در دوران نوجوانی همیشه جیب‌هایم پر از پول باشد. اما از آن جا که راهنمای خوبی نداشتم بیراهه رفتم. سنم ایجاب می‌کرد دوست داشته باشم دیگران از من تمجید کنند. ترجیحاً گفتن‌های آنها اغنایم نمی‌کرد. متأسفانه برای رفع این نیاز در مسیر نادرستی قدم برداشتم.» داوری روزها کار می‌کرد و عصر هنگام برای رفع خستگی راهی قهوه‌خانه‌های سر گذر می‌شد. دیدن گنده لانه‌های محله و ژست‌هایی که می‌گرفتند و نوجه‌های دوروبرشان او را به وجد می‌آورد. ناخواسته از رفتار آنها الگوبرداری می‌کرد. مثل آنها می‌نشست، مثل آنها می‌خورد و حرف می‌زد.

قلیان کشیدن هم کار دیگرش شده بود. کم‌کم دوستان ناباب و فرصت‌طلب دورش را گرفتند و با تعریف و تمجیدهای واهی او را به سوی کارهای نادرست سوق دادند. داوری می‌گوید: «همین بابی شد تا با افراد خلافکار نشست و برخاست کنم و تا به خود بیایم در دام اعتیاد افتاده بودم.»

حکم تخلیه و اثاثیه‌های سرگردان

او وقتی باقی داستان زندگی‌اش را تعریف می‌کند، مرحله دیگری از زندگی را بیان می‌کند: «۲۰ و یکی دو ساله بودم که مادرم دختر دوستش را برایم خواستگاری کرد. آن موقع سخت نمی‌گرفتند و ازدواج‌ها آسان بود. درآمد زیادی داشتیم و توانستیم زندگی مرفه‌ای را برای همسرم فراهم کنیم اما متأسفانه آرامش نداشتم. همسرم از اعتیاد من زجر می‌کشید و من همچنان ادامه می‌دادم. فرزند

اولم به دنیا آمد و به جای اینکه دست از اشتباهم بردارم باز به کار خودم ادامه دادم. با به دنیا آمدن فرزند دوم هم هیچ تغییری حاصل نشد. تا اینکه آن اتفاق افتاد.» داوری صحبت از اتفاقی می‌کند که مسیر زندگی‌اش را تغییر داده و درهای رحمت الهی را به رویش باز کرده است. باقی ماجرا را از زبان خودش می‌شنویم: «با اینکه وضع مالی خوبی داشتم اما بیشتر ترجیح می‌دادم خانه اجاره کنم. صاحبخانه خوبی بود اما بعد از فوت او پسرش از طریق وکیل حکم تخلیه را گرفته بود. البته اخطار زیاد داده بودند. تا اینکه خبردار شدم وکیل با حکم تخلیه اثاثیه را بیرون ریخته است. آن روز کلاً روز بدشانسی من بود چرا که از کارم هم اخراج شده بودم. با دیدن وکیل نتوانستم خشمم را کنترل کنم و او را هل دادم. این بنده خدا هم به شیشه برخورد کرد. شیشه خرد شد و او هم خونین روی زمین افتاد. اعتیاد از یک سو و زخمی شدن وکیل از سوی دیگر هراسی به دل من انداخت که سریع از مهلکه فرار کردم. فکر می‌کردم دنیا به آخر رسیده است. اما از آن جا که خدا بندگانش را رها نمی‌کند، این امر باعث شد تحولی در من صورت بگیرد. برای گرفتن مواد نزد یکی از دوستان قدیمی‌ام

رفتم. ماجرا را گفتم. دوستم گفت ۲ سال باورم نمی‌شد. او گفت با یک گروه آشنا ش ناراحتی دور هم اعتیادشان را ترک می‌کنند

۳۰۰ بار ترک کرده بودم

گفته‌های علیرضا آبی بود روی آتش و ج می‌کرد راهی جز اعتماد به خدا ندارد. به ت خدا عهد بست اعتیاد را کنار بگذارد و از زندگی کند. داوری می‌گوید: «علیرضا به م بدی افتادی و تنها خدا می‌تواند کمک کن جرئت می‌توانم بگویم بیش از ۳۰۰ بار ترک از چند روز دوباره سراغ موادمخدر رفته شده بودم. از سوی دیگر همسرم ترکم بزرگ‌تر اثاثیه‌ام گوشه خیابان بود. حالم قرار است چه اتفاقی برایم بیفتد. دلم شک بستم که دیگر سمت موادمخدر نروم. چند

«مژگان علیشاهی» همسر عمو داوری: به روحیه همسر م غبطه می‌خورم

«مژگان علیشاهی» همسر عمو داوری است. بیش از ۳۰ سال با هم زندگی کرده‌اند و علیشاهی هنوز همسرش را مثل روزهای اول می‌بیند. دوستش دارد و از همراهی کردن با او هیچ کوتاهی نکرده است. می‌گوید: «از همان روزهای اول متوجه اعتیاد همسر م شدم. طبیعی است که این امر من را اذیت کند. خیلی هم مبارزه کردم اما چون تجربه مواجهه با فرد معتاد را نداشتم گاهی زیاده روی می‌کردم. با این حال محمد هیچ‌وقت برای خانواده‌اش کم نمی‌گذاشت. از نظر عاطفی تأمین بودیم. وقتی که ترک کرد با مادیات هم خداحافظی کرد. درس‌های زیادی از او گرفتم. وقتی می‌دیدم عاشقانه دل به لطف خدا بسته غبطه می‌خوردم. او بعد از ترک اعتیاد در سرای مهر مادری مشغول فعالیت شد. بچه‌ها به او عمو داوری می‌گویند و کسی جز او را قبول ندارند. برای همه آسیب دیده‌ها پدری می‌کند؛ چه بانوی ۶۰ ساله باشد و چه دختر ۱۴ ساله. تحول او من را هم متحول کرد. من هم در کانون طلوع بی‌نشان مشغول فعالیت شدم و برای اینکه اصولی به کمک آسیب دیده‌ها بروم تحصیلاتم را ادامه دادم و الان کارشناس ارشد مشاوره هستم.»

مژگان علیشاهی
همسر عمو داوری

«ندا ماندنی» مسئول سرای مهر مادری: داوری هدفی جز خدمت به دیگران ندارد

«ندا ماندنی» مسئول سرای مهر مادری است و همکاری دیرینه‌ای با عمو داوری دارد. او می‌گوید: «من سال‌هاست آقای داوری را می‌شناسم. مردی امین و مهربان که همیشه حامی مددجویان بوده است. او درس خوانده علم مشاوره نیست اما این کار را به خوبی انجام می‌دهد و حضورش مایه دلخوشی اعضای سراسر است. با حرف‌های دلگرم‌کننده به افراد آسیب دیده و رانده شده از همه جا امید می‌دهد. بهشان دلگرمی می‌دهد. همیشه از تجربه‌های او استفاده کردم. مهمان‌داری او زبانزد عام و خاص است. گاهی بچه‌ای را آورده‌اند که شرایط نگهداری‌اش در اینجا مهیا نبوده او با خودش برده و حتی چند ماهی هم نگهداری کرده است. شوخ‌طبع است. او رها شده از دنیای مادیات است و انگار هدفی جز خدمت به دیگران ندارد. بارها شده برای گرفتن وام ضمانت دیگران را کرده و شاید صدمه هم خورده است. یا برای مددجو خانه اجاره می‌کند و اجاره نامه را خودش امضا می‌کند که اگر مشکلی بود صاحبخانه با مستأجر کاری نداشته باشد.»

مسئول روابط عمومی مرکز طلوع بی‌نشان: هر سه‌شنبه پی‌کارتن خواب‌ها می‌رود

واعظی‌پور از همکاران عمو داوری است و در واقع به‌عنوان روابط عمومی مرکز طلوع بی‌نشان فعالیت می‌کند. او درباره محمد داوری می‌گوید: «او همیشه در حال تکاپوست. کسی که خودش روزی زمین خورده بوده حالا هر زمین خورده‌ای را ببیند یاری‌اش می‌کند. ما اعضای فعال در مجموعه خود کم نداریم اما عمو داوری نور چشمی همه آسیب دیده‌هاست. او هر سه‌شنبه با دیگر اعضای طلوع بی‌نشان به دیدن کارتن خواب‌ها می‌رود و برایشان غذا می‌برد. با آنها دوست می‌شود و سعی می‌کند رفاقتی پای درددل این افراد بنشیند. کلام گیرا و صداقتی که در گفتارش دارد باعث می‌شود کارتن خواب‌ها خیلی خوب به او اعتماد کنند و برای رها شدن از آلودگی و اعتیاد قدم بردارند.»

و سعی می‌کنم شرایط ترک اعتیادشان را فراهم کنم. بعد از ترک هم اگر آقا باشند جذب سرای حافظ شده و مشغول کار می‌شوند. اگر هم خانم باشند به سرای مهر مادری می‌آیند.»

اینجا بچه‌های من هستند!

صدای هیاهوی چند کودک صحبتش را قطع می‌کند. ماشین اسباب‌بازی فرزند خراب شده و از عمو داوری می‌خواهد درستش کند. او هم با روی خوش پاسخ می‌دهد: «ماشین شما نیاز به تعمیر دارد و یک ساعت دیگر حاضر می‌شود. بعد می‌خواهد فرزند و دوستانش بعداً برای گرفتن ماشین بیایند. بچه‌ها می‌روند و او می‌گوید: «بچه‌ها نیاز به محبت دارند. اینجا زجر کشیده‌اند. به دلشان راه می‌روم که کمبودی را احساس نکنند.» بعد هم در جعبه‌ای را باز می‌کند که داخلش همه چیز پیدا می‌شود. از یک لنگه کفش پاره کودکانه، تا لباس پاره و یک قوطی کرم و... درباره‌شان توضیح می‌دهد: «بچه‌هایی را که اینجا می‌آورند اغلب لباس‌های مندرس و کثیفی به تن دارند. یا دختر خانم‌های طرد شده در کیفشان همه چیز پیدا می‌شود. یکی از آنها را به یادگار برمی‌دارم. حتی بعضی‌شان هم قاب کرده و به دیوار نصب می‌کنم. احساس می‌کنم اینجا بچه‌های من هستند. وقتی می‌آیند شرایط بدی دارند و وقتی می‌روند همه خوشحال و سرزنده هستند. می‌روند تا زندگی جدیدی را شروع کنند. این وسایل برای من مثل گنجینه‌ای باارزش است.» عمو داوری کار ارزنده دیگری هم انجام می‌دهد؛ اگر بچه یا بانویی مکانی برای سکونت نداشته باشد را به خانه‌اش دعوت می‌کند. این کار را همراه با همسرش انجام می‌دهد. هر روز بر سر سفره او چند نفری مهمان هستند. مهمان‌هایی که با عمو داوری و همسرش هیچ ریشه فAMILI می‌ندارد. می‌گوید: «همسر م در این ۳۰ و اندی سالی که با من زندگی کرده، سختی‌های زیادی را متحمل شده است. اما تنها رفیقی است که پشتم را خالی نکرد و مردانه برای حفظ زندگی‌مان جنگید. او هم در مرکز طلوع بی‌نشان‌ها فعالیت می‌کند درست همپای من. الان هم بیشتر مشتاق است تا بچه‌های آسیب دیده را مهمان خانه‌مان کنیم. هر بار چند تا از این بچه‌ها به خانه ما می‌آیند. آنها را تفریح برده و سعی می‌کنیم شرایط رفاهی خوبی را برایشان فراهم کنیم. این بچه‌ها فقط آرامش می‌خواهند و یک دست نوازشگر و خانه‌ای بی‌تنش. دریغ نمی‌کنم. تا هرچند روز هم دوست داشته باشند قدمشان بر سر چشم.»

یکی از همکارانم زنگ زد و گفت رئیس خواسته تعهد بدهی و برگردی سر کارت. روزنه‌ای در دلم ایجاد شد. بعد از او همسر م تلفن کرد که وکیل بدون شکایت رفت و مشکلی برایش پیش نیامد. اثنائیه را هم با کمک همسایه‌ها برگرداندم. می‌توانی به صاحبخانه زنگ بزنی و کسب تکلیف کنی. همان شب زنگ زدم و اجازه گرفتم مدت دیگری در خانه بمانم تا جایی را پیدا کنم. در کمتر از یک روز همه ناممکن‌های من از سوی خدا درست شد.» او همان شب عهد بست برای خدا باشد. بر سر عهدش هم ماند تا الان که به گفته خودش بیش از ۲۰۰ کارتن خواب را ترک داده و پایشان ایستاده است. می‌گوید: «۱۴ سال است به بندگان خدا خدمت می‌کنم. همه وقتم را در اختیار آنها گذاشته‌ام. هر کاری از دستم برپایند انجام می‌دهم. آدم‌های زیادی هستند که فکر می‌کنند به بن‌بست رسیده‌اند درست مثل زمانی که من این را احساس می‌کردم. به شروع زندگی مجدد دعوتش می‌کنم از خودم می‌گویم که چه سختی‌هایی را پشت سر گذاشته‌ام. بهشان امید می‌دهم

ست که نمی‌کشم. بنده که بدون درد و

بود داوری. احساس رصیه دوستش با این پس درست ن گفت در مخصصه بد. من تا آن روز به کرده بودم. اما بعد بودم. از کارم اخراج کرده بود. بدبختی بد بود نمی‌دانستم کست و با خدا عهد ساعتی که گذشت

قهوه‌چی برد. اکبر قهوه‌چی در کوچه وزیری مغازه داشت و با همسرش کار می‌کرد. از آن جا که بچه‌ای نداشتند مهر این پسر بچه باهوش و زبل به دلشان نشست. باقی ماجرا را از زبان خودش می‌شنویم: «اکبر آقا ۳ تا گوسفند داشت و من مسئول نگهداری آنها بودم. اما از آن جا که دوست داشتم حرفه‌ای یاد بگیرم چوپانی را رها کرده و پادوی نانوايي شدم. کارم این بود که صبح زود باید آب و جارو می‌کردم. برای خمیر آب می‌آوردم. کم‌کم طریق خمیر کردن را یاد گرفتم و مدتی نگذشت که پای تنور هم رفتم. این در حالی بود که هنوز ۷ ساله هم نشده بودم.»

پی‌آنکه مدرسه بروم باسواد شدم

شوق به درس خواندن لحظه‌ای دست از سرش بر نمی‌داشت. دوست داشت بخواند و بنویسد. اما کسی برای رفتن به مدرسه نه حمایتش کرد و نه تشویق. این شد که کتابچه کوچکی خرید بی‌آن که خواندن و نوشتن بلد باشد. به هرکسی که سر راهش قرار می‌گرفت کتاب را نشان می‌داد و می‌خواست که برایش بخواند. او شکل کلمات را به ذهن می‌سپرد و مرتب با خود تمرین می‌کرد. مرادی این‌گونه خواندن را یاد گرفت. او ادامه می‌دهد: «در این حین با یک جوانی آشنا شدم که در ساختمان نیمه‌کاره روبه‌روی نانوايي کار می‌کرد. او وقتی شوق من به خواندن و نوشتن را دید روی یک تکه مقوا برایم سرمشق نوشت و بدون آنکه مدرسه بروم با سواد شدم.»

در کنار نانوايي، آهنگری هم می‌کردم

او دفتر بزرگی را نشان می‌دهد که خاطرات زندگی‌اش را در آن نوشته است. از اینکه برای رسیدن به هدف والا چه تلاش‌ها که نکرده است. خط خوشی دارد. می‌گوید قصد دارد در آینده آن را کتاب کند. بعد هم باقی ماجرای زندگی‌اش را بازگو می‌کند: «در سن ۱۰-۱۲ سالگی شاطر شدم. نانواها برای استخدامم از هم پیشی می‌گرفتند. در همان سن در اتحادیه خبازان تهران عضو شدم. با چند شاطر چقدر دوندگی کردیم تا بتوانیم نانواها را هم بیمه کنیم. با اینکه سبب کم بود اما نانواها حساب دیگری روی من باز کرده بودند. تأمین اجتماعی قبول نکرد. دست به اعتصاب زدیم. ساواک هم انگ توده‌ای به ما زد و دستگیرمان کرد. در صورتی که ما خطایی نکرده بودیم و فقط می‌خواستیم بیمه شویم. توده‌ای نبودیم. حکومت وقت برای آرام کردن جو دستور پیگیری کار را داد و این‌طور شد که نانواها هم مشمول خدمات بیمه تأمین اجتماعی شدند.» مرادی اهل یک جا ماندن نیست. او معتقد است انسان موفق باید به چند هنر آشنا باشد. برای همین خودش در کنار شاطری، پی‌آهنگری رفته و در و پنجره‌سازی را هم یاد گرفته است. به قول خودش تا سال ۹۴ هم در نانوايي کار می‌کرده و هم آهنگری.

برگزاری نمایشگاه در مراکز هنری

اما اینکه چگونه پی حرفه نقاشی رفته خود داستان شنیدنی دارد. او می‌گوید: «سال ۹۳ بود که تصادف کردم. پایم شکست و باید مدت زیادی در گچ می‌ماند. همسر هم تازه فوت کرده بود و همین غم دلم را بیشتر می‌کرد. یک شب که تنها بودم چشمم به مقوایی افتاد که روی زمین افتاده بود. شروع کردم به نقاشی کردن، بی‌آنکه اصول نقاشی را بلد باشم. طرح یک گل را کشیدم. هرکسی برای عبادت آمد و این نقاشی را دید تحسین کرد. همین انگیزه‌ای در من به وجود آورد که نقاشی را ادامه دهم. این شد که تعدادی مقوا خریدم با مداد رنگی و خودکار رنگی شروع کردم به نقاشی.» مرادی در مدت ۵-۶ سال بیش از ۱۵۰ اثر از خود به جا گذاشته که تنوع رنگ و طرح آنها قابل توجه است. اغلب هنرمندانی که از نمایشگاه‌های او بازدید کرده‌اند معتقدند، مرادی سبک متفاوتی دارد. می‌گوید: «تازه نقاشی کشیدن را شروع کرده بودم. یک روز به فرهنگسرای امید رفتم. به مسئول آن جا گفتم من هم دوست دارم نمایشگاه برگزار کنم. نامش خانم زیودار بود. آثارم را که نشان دادم استقبال کرد. بعد از آن با خانم نیلوفر شاکری مدیر سرای محله جوادیه آشنا شدم. در نگارخانه‌های قهلق و تجریش هم نمایشگاه برگزار کرده‌ام.»

گفت‌وگو با هم محله‌ای ۸۷ ساله‌ای که زندگی‌اش با نقش و نگار پیوند خورده است

هنرنمایی شاطر خوش ذوق روی بوم نقاشی

مژگان مهرابی

پیرمرد با نشاطی است. سرشار از انرژی مثبت و ذوق هنری. کهنوت و روزمرگی برای او معنایی ندارد. همه روزهای عمر ۸۷ ساله‌اش را به تلاش و کوشش گذرانده و خیال ندارد دست از پویایی بردارد. به گفته خودش، سرنوشت او داستان پیچیده‌ای است که می‌تواند برای هر گم کرده‌ای راهی آموزنده باشد. فراز و نشیب‌های زیادی را تجربه کرده تا به اینجا رسیده است. «حسن مرادی» کار کردن از سن ۵ سالگی آن هم در کوره‌پزخانه‌های جنوب شهر را تجربه کرده و با قدم گذاشتن به سن نوجوانی، شغل شاطری را آموخته است. حالا در روزهای سالخورده‌گی به جای منزوی شدن و گذران وقت پای تلویزیون یا مرور خاطرات گذشته، پی هنر نقاشی رفته و بی‌آن که کسی به او آموخته باشد، تابلوهای زیبایی خلق می‌کند. اگر درباره این هنرمند می‌خواهید بیشتر بدانید. گزارش زیر را دنبال کنید.

البته نقاشی‌های من زیاد هستند. بیشتر طبیعت و گل و خرمی را ترسیم می‌کنم.»

از کوره‌پزخانه تا قهوه‌خانه وزیری

به اتاقی که در انتهای سالن قرار دارد می‌رود. از درون کیفی که همراه خود دارد وسایل نقاشی‌اش را بیرون می‌آورد. تعدادی مقوا و خودکار رنگی. باسلیقه و باطمینان روی میز می‌چیند و مهبای گفت‌وگو می‌شود. از خودش می‌گوید که زندگی پرفراز و نشیبی داشته و چه سختی‌ها را که تجربه نکرده است. تعریف می‌کند: «اصالتم به شهر ملایر برمی‌گردد. ۲ ساله بودم که مادرم از دنیا رفت. پدرم ازدواج کرد تا من سروسامانی بگیرم. از قضا آن زمان خشکسالی عجیبی شده بود و به دلیل بی‌آبی محصولات کشاورزی از بین رفته بود. پدرم مثل خیلی از کشاورزها هرچه زمین داشت فروخت و به تهران آمدم و به یکی از محله‌های پایین شهر ساکن شدیم. ۵ ساله شده بودم که پدرم من را به سرکارگر کوره‌پزخانه سپرد برای پادویی.» کار در کوره‌پزخانه سخت بود. به‌خصوص برای کودکی که هنوز دست چپ و راست خود را نمی‌شناخت. این شد که مرادی طاق‌ت نیابرد و پدرش او را نزد اوستای

قرارمان با «حسن مرادی» در سرای محله جوادیه است. خودش این‌طور خواسته که گفت‌وگو در این مکان فرهنگی انجام شود. یعنی جایی که نمایشگاهی از تابلوهایش برپا شده است. طبقه دوم سرا، تعدادی تابلو نصب شده که حاصل هنرنمایی مرادی است. هرکدام از تابلوها در عین سادگی حرف‌های زیادی برای گفتن دارند. رنگ‌های به کار رفته در آنها با ذوق خاصی انتخاب شده و تلفیق‌شان با طرح‌های متنوع به جذابیت آنها افزوده است. نقاشی‌ها حس آرامش خاصی را القا می‌کنند و همین باعث می‌شود مخاطب مدت زمان زیادی را محو تماشای آنها شود. در حین نگاه کردن خودش هم از راه می‌رسد. قیراق است و سرحال. در رفتارش باور، اقتدار، تلاش و نشاط به خوبی مشهود است. خوش‌رو و خوش برخورد احوالپرسی می‌کند. به نظر ۷۰ و چند ساله می‌آید اما خودش می‌گوید که در آستانه ۹۰ سالگی است. همین شوق گفت‌وگو با او را بیشتر می‌کند. سالمندی که در سن ۸۵ سالگی پی هنر رفته و حالا در برخی از نگارخانه‌های این شهر رد نقاشی‌های او دیده می‌شود. درباره آثارش توضیح می‌دهد: «هر کدام از این نقاشی‌ها صحنه‌ای از واقعه کربلا را روایت می‌کند. عشق به امام حسین (ع) من را به کشیدن آنها تشویق کرد.

۲ دانش آموز مدرسه امام خمینی (ره) منطقه ۱۵ در مسابقات کشوری خوارزمی خوش درخشیدند

محدودیت‌ها را دور زدیم

سارا جعفرزاده

در شرایطی که کرونا روی بسیاری از امور روزمره تأثیر می‌گذاشت، دانش آموزان مدرسه امام خمینی (ره) در منطقه ۱۵ توانستند در مسابقات کشوری جشنواره خوارزمی که به صورت آنلاین و مجازی برگزار شد، موفق به کسب رتبه برتر شوند. این مسابقات به میزبانی اصفهان در ۳۲ گروه ۲ نفره برگزار شد و دانش آموزان «علی رحیمی» و «محمد رضا شایگان راد» در پایه هشتم با موضوع آزمایش روشن نگه داشتن شمع در مدت زمانی طولانی، رتبه برتر مسابقات کشوری جشنواره خوارزمی را از آن خود کردند. موفقیت در این مسابقات نخستین افتخار آنها نبود و پیش از این مسابقات، آنها در جشنواره خوارزمی استانی هم از منطقه ۱۵ موفق به کسب رتبه برتر شده بودند. این دانش آموزان در حالی به این مرحله از مسابقات راه یافتند که کرونا روی درس و تحصیل آنها سایه افکنده بود و کلاس‌های درسی‌شان به صورت مجازی برگزار می‌شد. بار سنگینی روی دوش آنها بود و با توجه به پروتکل‌های بهداشتی، مدارس تعطیل بود و این دانش آموزان به ندرت می‌توانستند در آزمایشگاه مدرسه حاضر شوند و شانس‌شان را برای تمرین و آزمون و خطا امتحان کنند. حالا این روزها آنها پر قدرت‌تر از همیشه به درسشان ادامه می‌دهند و

البته از علاقه‌مندی‌شان به آزمایش و پژوهش هم غافل نیستند.

علی رحیمی

محمد رضا شایگان راد

فراهم کردن بستر آزمایش و پژوهش

یکی از مشکلاتی که دانش آموزان در بیشتر مدارس با آن مواجه هستند، مجهز نبودن فضای آزمایشگاه به‌ویژه برای درس علوم است. «علی اکبر مهرآبادی» دبیر علوم دبیرستان امام خمینی (ره) در این باره می‌گوید: «در بیشتر مناطق جنوبی شهر تهران، مدارس از فضای آزمایشگاهی خوبی برخوردار نیستند و فضا و شرایط آزمایش و پژوهش برای دانش آموزان فراهم نیست. در چنین شرایطی، دانش آموزان مدرسه امام خمینی (ره) در حالی که مسابقات منطقه‌ای و کشوری جشنواره خوارزمی افتخار کسب کردند که از امکانات

علی اکبر مهرآبادی
دبیر علوم دبیرستان
امام خمینی (ره)

آزمایشگاهی محدودی برخوردار بودند. من شخصاً شاهد بودم که این دانش آموزان تمام تلاش و توانایی خود را برای کسب مقام برتر کشوری به کار گرفتند.» دبیر علوم دبیرستان امام خمینی (ره) یادآوری می‌کند: «به نظر من لازم است مسئولان آموزش و پرورش در مدارس که دانش آموزان با استعداد در زمینه علوم مختلف تحصیل می‌کنند، آزمایشگاه‌های پیشرفته تدارک ببینند. در چنین شرایطی است که می‌توانیم شاهد ظهور استعدادهای علمی بیشتری در علوم مختلف از جمله زیست، فیزیک و شیمی باشیم.»

شمع را روشن نگه داشتیم

به رشته هوا و فضا علاقه دارد و بیشتر اوقاتش را در آزمایشگاه کوچک خانگی‌اش مشغول آزمایش است. خودش می‌گوید شرایط کرونا و تدریس آنلاین در دو سال اخیر درس خواندن را برایش سخت‌تر کرده اما او همچنان آزمایش‌های علمی خود را دنبال کرده است. «علی رحیمی» دانش آموز پایه هشتم مدرسه امام خمینی (ره) است که پس از موفقیت در جشنواره خوارزمی به صورت منطقه‌ای این بار توانسته به همراه دوستش رتبه برتر کشوری این جشنواره را هم به خود اختصاص دهد. او در این باره می‌گوید: «خوشبختانه در مسابقات شهر تهران توانستیم رتبه کسب کنیم و مسابقات کشوری جشنواره خوارزمی هم که به میزبانی اصفهان برگزار می‌شد و به صورت آنلاین بود و ۳۲ گروه ۲ نفره از نقاط مختلف کشور در آن شرکت کرده بودند، موفقیت ما تکرار شد. موضوع آزمایش ما بود که با چه روش‌هایی می‌توان شمع را در مدت زمانی طولانی روشن نگه داشت. خوشبختانه در

این زمینه هم رتبه برتر را کسب کردیم.»

محدودیت‌ها را دور زدیم

هر چند مدرسه امام خمینی (ره) از امکانات آزمایشگاهی در سطح بالایی برخوردار نیست اما تمام کارکنان مدرسه به‌ویژه مدیریت این مرکز آموزشی، استادان راهنما و دبیر علوم از دانش آموزان راه یافته به جشنواره حمایت و در حد توان امکانات را فراهم کرده‌اند.

«محمد رضا شایگان راد» دانش آموز پایه هشتم که همراه هم‌تیمی‌اش توانسته در مسابقات کشوری خوارزمی رتبه برتر را کسب کند، در این باره می‌گوید: «من و علی همیشه دغدغه موفقیت در مسابقات داشتیم. هر چند امکانات محدود بود اما همیشه از حمایت‌های مدیر مدرسه و دبیر درس علوم برخوردار بودیم. همین موضوع مایه دلگرمی ما بود. مسابقات کشوری سطح بالایی داشت و ما با تلاش و تکیه بر اندوخته دانش خود توانستیم در این مسابقات رتبه برتر را کسب کنیم.» او به دور زدن محدودیت‌های موجود در آزمایشگاه مدرسه اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «ما سعی می‌کردیم محدودیت‌ها دور بزیم و به هیچ‌وجه حاضر نبودیم تسلیم محدودیت‌ها شویم. به عنوان مثال، در آزمایشگاه مدرسه آهک نداشتیم و به جای آن از پودر منیزیم استفاده می‌کردیم.»

مشکلات مالی مانع پیشرفت استعدادها

دانش آموزانی که از استعدادهای علمی بالایی برخوردارند برای پیشرفت در مسیر علم نیاز به ابزار و وسایلی دارند که در شرایط اقتصادی فعلی تهیه آنها بسیار هزینه بر است. رحیمی با یادآوری این موضوع، به قیمت بالای وسایل و قطعات آزمایشگاهی اشاره می‌کند و می‌گوید: «شرایط آزمایش و پژوهش برای دانش آموزان بسیار سخت شده است. ابزار و ملزومات آزمایشگاهی بسیار گران شده و آزمایشگاه مدرسه تمام این ابزارها را در اختیار ندارد که بتوانیم از آن استفاده کنیم. البته باید بگویم آزمایشگاه مدرسه شخصاً برای من بستر مناسبی بود که به علم و دانش خود پروبال بدهم.» این دانش آموز خلاق همچنین روی بردهای الکترونیکی کار می‌کند و دست سازه‌های مختلفی از جمله ساخت موشک مدل و دستگاه ضدغونی‌کننده را هم در کارنامه علمی خود دارد. می‌گوید: «برای خرید یک برد الکترونیکی حداقل باید ۲۰۰ هزار تومان هزینه کنم و هزینه مابقی وسایل هم به این مبالغ اضافه می‌شود که همیشه برایم مقدور نیست آن را تأمین کنم. به نظر من مشکلات مالی می‌تواند مانع پیشرفت استعدادهای علمی شود.»

مدیر مدرسه هیئت امنایی امام خمینی (ره):

سطح مسابقات کشوری خوارزمی بالا بود

«مهدی سلیمانی» مدیر مدرسه هیئت امنایی امام خمینی (ره)، در خصوص جایگاه و کیفیت جشنواره خوارزمی می‌گوید: «جشنواره خوارزمی یکی از بزرگ‌ترین رویدادهای علمی است که میان دانش آموزان برگزار می‌شود. خوشبختانه هر سال دانش آموز مدرسه امام خمینی (ره) جزو نفرات برتر منطقه و گاه جزو رتبه‌های برتر شهر تهران هستند. در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ جشنواره خوارزمی به دلیل عدم حضور دانش آموزان به دلیل شرایط کرونایی به صورت مجازی برگزار شد که دانش آموزان ما باز هم توانستند در محور آزمایشگاه در منطقه ۱۵ رتبه اول را کسب کنند. بعد هم به مسابقات شهر تهران راه یافتند که در این بخش هم رتبه برتر را از آن خود کردند. در نهایت به مسابقات کشوری راه پیدا کردند که در این بخش هم که به صورت مجازی به میزبانی استان اصفهان برگزار شد، از هر استان تیم‌های برتر شرکت کرده بودند که مجدداً دانش آموزان مدرسه ما در محور آزمایشگاه خوش درخشیدند.» او ادامه می‌دهد: «سطح مسابقات بالا بود و حدود ۱۰ روز دانش آموزان با تیم‌های دیگر رقابت می‌کردند و در پایان رتبه برتر را کسب کردند.» سلیمانی با اشاره به مشکلات پیش روی دانش آموزان برای شرکت در جشنواره خوارزمی می‌افزاید: «با توجه به اینکه دانش آموزان اجازه حضور در مدرسه را نداشتند مجبور بودند با دبیر مربوطه خود در ارتباط باشند. این ارتباط، صرفاً از طریق گروه‌های تشکیل شده در فضای مجازی صورت گرفت. والدین آنها هم در این گروه حضور داشتند و تبادل اطلاعات و مشورت صورت می‌گرفت. برای حصول نتایج بهتر در مسابقات، فیلم‌های مسابقات سال‌های قبل در این گروه‌ها بارگذاری می‌شد. با توجه به اینکه دو سال آزمایشگاه مدرسه غیرفعال بود، وسایل آزمایشگاه فرسوده شده بود. این درحالی است که هر سال ابتدای مهر ماه دبیران علوم، وسایل مورد نیاز آزمایشگاه را لیست می‌کردند تا فراهم شود اما متأسفانه در شرایط کرونا دبیر مجبور بود خودش وسایل را به میزان محدود تهیه کند. گاهی اوقات برخی از وسایل آزمایشگاه را از طریق مدارس همجوار تأمین کردیم. در این میان، کارشناس مسئول منطقه در این زمینه بسیار تلاش کردند تا با دانش آموزان در خصوص جشنواره کار و رفع اشکال شود.» سلیمانی می‌گوید: «برای جشنواره خوارزمی لازم بود یک آزمایشگاه مجهز در شهر تهران در اختیار دانش آموزان قرار بگیرد که شرایط کرونایی محدودیت‌هایی را در این زمینه ایجاد کرد. با تمام این کمبودها دانش آموزان مدرسه ما توانستند بهترین نتیجه را بگیرند و افتخاری برای منطقه و شهر تهران رقم بزنند.»

ساکنان کوچه سوم محله حافظیه
برای تفکیک پسماند تر و خشک
آستین بالا زده‌اند

گذر پاکیزه با

شهروندان مسئولیت‌پذیر

پروانه بهرام‌نژاد

چند ماهی است اهالی کوچه سوم محله حافظیه آستین همت بالا زده و دست به دست کارشناسان پسماند و مدیریت شهری سیزدهمین تکه پایتخت داده‌اند تا این محدوده را به محله‌ای عاری از زباله نزدیک کنند. آنها با مشارکت در طرح «محله خوب - شهروند خوب» به دنبال این هستند که ضمن کمک به حفظ محیط‌زیست، دیگر کیسه زباله‌ای را در معابر و کنار درختان و حتی داخل جوی محل سکونت‌شان نبینند و از شر جانوران موذی خلاص شوند. آنها در این مدت با دریافت مخزن‌های مخصوص پسماندهای تر و خشک، در این مسیر گام برداشته‌اند. در یکی از روزهای جمع‌آوری پسماند از خانه‌های کوچه سوم، با آنها همراه شدیم تا از روند اجرای طرح بیشتر مطلع شویم.

اول صبح است و عقربه‌های ساعت هنوز به موعد مقرر نرسیده اما در سراسر کوچه سوم بانوان محله همراه با کارگران خدمات شهری شهرداری دیده‌می‌شوند که همگی در تکاپو هستند و کوچه آرام و قرار ندارد. ابتدای راه روی دیوار نخستین خانه کوچه هم بنری نصب شده که حاوی این جملات است: «شهروند محترم محله حافظیه، با توجه به مشکلات ناشی از وجود جانوران موذی

(موش) در نظر است پسماندهای تر و خشک به‌صورت جداگانه از در منازل جمع‌آوری شود. خواهشمند است در این مسیر ما را همراهی فرمایید.» آموزشگران اداره پسماند که هر روز به محله‌ها مراجعه و مردم را به تفکیک پسماند از داخل خانه تشویق می‌کنند، این بار هم در این معبر حضور یافته‌اند تا ضمن رصد نحوه همکاری شهروندان با این طرح، فعالان در این زمینه را هم با حضور شهردار ناحیه ۳ معرفی و تجلیل کنند. کارگران خدمات شهری هم همپای آنها خانه به‌خانه مراجعه کرده و پسماندها را از شهروندان

تحویل می‌گیرند. وزن پسماندها مجزا نوشته و کیسه‌های زباله، به خودروهای حمل منتقل می‌شود. «صدیقه افخمی» یکی از اهالی این کوچه و مشارکت‌کنندگان در طرح می‌گوید: «از طریق آموزشگران بازیافت با این طرح آشنا شدم و با اهالی ساختمان پذیرفتیم تا سطل‌های زباله مخصوص تر و خشک در ساختمان‌مان قرار دهند. حالا اهالی کوچه ما زباله‌های خود را جدا می‌کنند. قبلاً سر کوچه یا کنار سطل زباله می‌گذاشتند ولی الان در حیاط داخل این سطل‌ها می‌گذارند و در روزهای مختلف برای جمع‌آوری می‌آیند. اما با توجه به وسعت کوچک خانه‌ها سطل زباله تر کمی بو می‌گیرد و هر روز باید جمع‌آوری شود.»

قرار ما ساعت ۱۰

مخازن ۱۲۰ لیتری آبی و مشکی رنگ داخل هر حیاط یا گوشه پارکینگ هر خانه مشارکت‌کننده در این طرح، دیده می‌شود. این مخازن که رایگان در اختیار ساختمان‌ها قرار گرفته، یک روز در میان سر ساعت ۱۰ توسط گروه پسماند شهرداری ناحیه ۳ تخلیه می‌شود. «محمد معما»

شهردار ناحیه ۳ منطقه ۱۳ در این باره بیشتر توضیح می‌دهد: «تفکیک زباله از مبدأ یکی از اهداف مدیریت شهری از سال‌های گذشته تاکنون بوده‌است، ما هم در منطقه ۱۳ به دنبال این موضوع هستیم تا بتوانیم فرهنگ‌سازی کنیم و مردم را بیشتر برای انجام این کار تشویق کنیم. از این رو طرح «محله خوب - شهروند خوب» را از حدود ۴ ماه پیش با همکاری سرای محله حافظیه به‌صورت پایلوت در ۳ کوچه «خوش چشمان»، «مهدی» و «سوم» شروع کرده‌ایم که جمع‌آوری زباله خشک و تر در آنجا اجرا می‌شود. تمام پلاک‌های این ۳ کوچه، آپارتمان‌ها و خانه‌هایی با یک مالک، به تفکیک آموزش دیدند و میان آنها سطل‌های زباله تر و خشک توزیع شده‌است. یک روز در میان هم برای جمع‌آوری آن مراجعه می‌کنیم و شست‌وشوی سطل‌ها را هم انجام می‌دهیم. آموزشگران با مراجعه خانه به خانه شهروندان را با طرح آشنا کردند و اهالی هم مشارکت مطلوبی دارند.» او می‌افزاید: «همچنین کیسه زباله رایگان در اختیار شهروندان قرار می‌گیرد و مستمر در حال رصد هستیم تا نقاط ضعف را برطرف کنیم

لیتر گنجایش مخازن آبی و مشکی رنگی است که رایگان در اختیار ساختمان‌ها برای تفکیک پسماندهای تر و خشک قرار گرفته است.

کوچه برای اجرای طرح محله خوب - شهروند خوب در محله حافظیه انتخاب شده‌است.

۱۲.

خداحافظی با زباله‌های کیسه‌ای

«اشرف کاظمی» بانوی دیگری از ساکنان این کوچه و از فعالان طرح تفکیک پسماند است. از او هم بابت پیگیری خوب در روند تفکیک پسماند ساختمان‌شان تجلیل می‌شود. کاظمی می‌گوید: «وظیفه شهروندی خود می‌دانم که در طرح تفکیک زباله مشارکت کنم. چون به محیط‌زیست کمک می‌کند و من همکاری می‌کنم. به همه تذکر می‌دهم و حالا همه ساکنان بزرگ و کوچک با این سطل‌ها آشنا هستند و زباله‌های خود را حتماً در این سطل‌های تفکیک شده قرار می‌دهند.» او ادامه می‌دهد: «من خودم نوه دارم و معتقدم آموزش باید از سنین کم انجام شود تا در ذهن بچه‌ها اثرگذار باشد. همچنین وقتی بچه‌ها حساسیت و توجه ما را در تفکیک پسماند از سنین کمتر ببینند، به راحتی این موضوع در آنها نهادینه شده و در آینده دچار بحران‌های زیست‌محیطی کمتری خواهیم بود.»

اشرف کاظمی
شهروند نمونه

نسرین سلیمانی
شهروند نمونه

تعداد شهروندان فعال در این طرح در کوچه سوم زیاد است و از آنها در این مدت به پاس مشارکت مطلوبی که داشته‌اند تجلیل می‌شوند. «نسرین سلیمانی» بانوی دیگری است که در این طرح حضور فعال و مشارکت دارد. او معتقد است: «من از اینکه مدت‌هاست که دیگر جلو در خانه‌مان آشغال نمی‌بینم، خیلی راضی‌ام. همین‌که ساکنان ساختمان وقتی از خانه خود بیرون می‌آیند، کیسه زباله‌شان را هم به حیاط می‌آورند و در سطل‌هایی که شهرداری در اختیار ساختمان قرار داده می‌ریزند، بسیار مؤثر بوده است.» او می‌افزاید: «پیش از این وقتی افراد کیسه زباله را در پیاده‌رو و کنار درخت قرار می‌دادند، علاوه بر انتشار بوی نامطبوع باعث افزایش تعداد موش‌ها می‌شد و همچنین گربه‌ها می‌آمدند کیسه‌ها را پاره می‌کردند و به سطح خیابان می‌ریختند و منظره نازیبایی هم ایجاد می‌شد. اما دیگر از این صحنه‌ها در محله ما خبری نیست.»

غرفه‌های محدوده ناحیه ۳ کجا قرار دارد؟

نشانی

نام غرفه

مسبل منوچهری نبش شورا	۴۱/۸
سی‌متری نیروی هوایی، خیابان بصیر، فلکه لوزی	لوزی
عبدالعظیمی خیابان امامت، خیابان عبدالعظیمی نبش مسعود سعد	عبدالعظیمی
مسبل جاجرود، نبش مجمع فرهنگی و ورزشی کوثر	جاجرود
تهران نو میدان چایچی، خیابان سفید کوه نبش بوستان نشاط	نشاط

محله‌مان برمی‌گردد. اجرای این طرح بسیار خوب بوده و امیدوارم در همه خانه‌ها و کوچه‌ها اجرا شود.» این مادر و پسر علاوه بر توجه به تفکیک زباله در منزل نیست به محیط‌زیست اطرافشان هم حساس هستند و دوست ندارند روی زمین زباله ببینند به‌طوری‌که وقتی شهروند دیگری در بوستان محله یا پیاده‌رو کوچه‌شان زباله به زمین می‌اندازد، آن را برمی‌دارند. بهرامی در این باره معتقد است: «با این کار می‌خواهیم مشوق باشیم چون اگر ما شهروندان زباله روی زمین نریزیم، هرگز شاهد انواع زباله در پیاده‌رو و جوی‌ها نخواهیم بود.» آموزشگران با ساکنان آخرین خانه هم ارتباط می‌گیرند و از آنها نیز می‌خواهند مثل روزهای قبل به تفکیک ادامه دهند و در صورت وجود مشکل با آنها در شهرداری ناحیه ارتباط برقرار کنند. جوی هر دو سوی کوچه عاری از زباله است و در پیاده‌روها اثری از کثیفی نیست. شهردار ناحیه می‌گوید: «تلاش می‌کنیم نگرش کاهش پسماند در مبدأ را در میان شهروندان به یک فرهنگ عمومی تبدیل کنیم.»

ملیحه میرقاسمی
شهروند نمونه

بهرام بهرامی
شهروند نمونه

محل سکونت خودمان مؤثر است. اما امیدوارم هر روز زباله‌ها را از کوچه سوم جمع‌آوری کنند تا پسماندهای تر بو نگیرد. همچنین همین هدیه‌ای که برای استفاده مشترک در ساختمان می‌دهند، مشوق خوبی برای افزایش مشارکت همه ساکنان آپارتمان در این طرح است.» شهردار ناحیه ۳ و شورایار محله با هر شهروندی که روبه‌رو می‌شوند با حوصله صحبت‌ها و خواسته‌هایشان را گوش می‌دهند و معما می‌گویند: «اجرای این طرح دو مزیت مهم اول کاهش یا حذف زباله‌گردی و دوم کاهش میزان تولید پسماند در محله را در پی دارد.»

زهرا قاسمی
شهروند نمونه

و برسیم به نقطه مطلوب که زباله‌های ارزشمند را از داخل منزل تفکیک شده تحویل بگیریم تا قابل بازیافت باشد و به چرخه تولید برگردد که این اقدام کمک به شهرداری و شهر برای استفاده بهتر از منابع موجود است.»

هدیه‌های کاربردی برای ساختمان‌ها

متولیان طرح مقابل هر خانه‌ای که می‌رسند، بسته‌هایی را به افراد فعال در این طرح اهدا می‌کنند که محتویات بسته با هدیه‌های مرسوم متفاوت است. شهردار ناحیه ۳ منطقه ۱۳ در این باره می‌گوید: «برای تشویق بیشتر شهروندان طبق بازه زمانی خاص همراه با دبیر شورایی محله حافظیه به کوچه‌ها مراجعه و بسته‌های تشویقی را به افراد اهدا می‌کنیم. بسته‌ها اهدایی هدیه به فرد خاص نیست و درواقع برای همه اهالی ساختمان است که شامل مواد شوینده و مواد بهداشتی قابل استفاده برای مشاعات هر آپارتمان است.» زهرا قاسمی یکی از دریافت‌کنندگان این هدیه است که از یک ماه پیش در طرح تفکیک پسماند تر و خشک در حیاط ساختمان‌شان مشارکت دارد. او می‌گوید: «پیش از این همسایه‌ها زباله‌ها را بیرون منزل و در پیاده‌رو قرار می‌دادند و گربه کیسه‌ها را پاره می‌کرد اما الان با سطل‌هایی که در اختیارمان قرار گرفته وضعیت خیلی بهتر شده است و همسایه‌های ساختمان ما به خوبی در این طرح مشارکت می‌کنند.» او می‌افزاید: «پس از تفکیک پسماند که ما انجام می‌دهیم آنها نیز به راحتی بازیافت می‌کنند و این برای محیط‌زیست

مشارکت برای محله‌ای عاری از زباله

یک ساعتی از حضور گروه پسماند و مدیریت شهری در کوچه سوم می‌گذرد و تقریباً زباله‌های تر و خشک از همه خانه‌ها جمع می‌شود. «بهرام بهرامی» و مادرش «ملیحه میرقاسمی» یکی دیگر از ساکنان این کوچه و از مشارکت‌کنندگان در این طرح هستند. بهرامی تأکید می‌کند: «مشارکت باید جمعی باشد و همه دست به دست هم بدهیم و مشارکت کنیم تا محله‌ای عاری از زباله داشته باشیم.» مادرش هم صحبت‌هایش را این‌طور ادامه می‌دهد: «ما زباله‌ها را جدا می‌کنیم و چون می‌دانیم اثر خوب این کار به خود ما و

روز در هفته زباله‌های تفکیک شده شهروندان مشارکت‌کننده در طرح محله خوب - شهروند خوب جمع‌آوری می‌شود.

نم

صبح ساعتی است که شهروندان می‌توانند منتظر حضور گروه پسماند شهرداری ناحیه ۳ برای تخلیه مخازن باشند.

تاریخچه یکی از محله‌های شمال شرق تهران خواندنی است

سنگ بنای این محله را «شرکت واحد» گذاشت

پریسا نوری

◀ در اوایل دهه ۴۰ شرکت واحد اتوبوسرانی در شرق تهران تأسیس و باعث شکل‌گیری محله‌ای به همین نام شد. این محله که در تقسیم‌بندی محله‌های تهران، جزو محله کوهک فعلی است، از ساختمان‌های منطقه چهار تا پارکینگ شرکت واحد اتوبوسرانی امتداد دارد. تاریخچه شکل‌گیری و خاطرات اهالی این محدوده از محله کوهک را با دو نفر از ساکنان قدیمی آن مرور کرده‌ایم.

مسجدی که با حقوق کارگران ساخته شد

ساخت مسجد محله هم حکایت شنیدنی دارد که عسگر آقا برایمان نقل می‌کند: «در یک تکه از زمین‌های خاکی اطراف محله، قرار شد مسجدی ساخته شود و یکی از همسایه‌ها به نام آقای «معزپور» بانی ساخت آن شد. آن زمان کارگران شرکت واحد ۷۰۰ تومن حقوق می‌گرفتند. سر ماه که حقوق‌ها را می‌دادند قبل از اینکه به خانه بروند یک راست پیش‌بانی مسجد می‌رفتند و هر کدام ۵ تومن از حقوقشان را برای ساخت مسجد می‌دادند و فیش می‌گرفتند. این مسجد با همین ۵ تومن‌ها ساخته و آباد شد و خوشبختانه هنوز هم سر پاست.»

اتوبوس سواری، تنبیه بچه‌های شرکت واحد!

آوان که حالا ۸۶ سال دارد و بازنشسته شرکت واحد است، خاطره دیگری از دوران کودکی‌اش تعریف می‌کند. او می‌گوید: «ما بچه‌های شرکت واحد، پدرهایمان همه راننده اتوبوس بودند و تنبیه‌مان این بود که یک روز همراه پدرمان سر کار برویم. یادم است هر وقت شیطنت می‌کردم مادرم به پدرم می‌گفت «فردا این محمد را با خودت ببر سر کار...» فردای آن پدرم مرا با خودش می‌برد. او در خط «تخت طاووس» تا «توپخانه» کار می‌کرد. یادم است ۸ ساعت در اتوبوس می‌نشستم و همش از سر خط تا ته خط می‌رفتم و بر می‌گشتم. یکی دو بار اول جذاب بود، ولی بعد حوصله‌ام حسابی سر می‌رفت و خسته می‌شدم و قول می‌دادم که دیگر در خانه شیطنت نکنم.»

شهرک ۴۰۰ دستگاه

بخش غربی محله شهرک مسکونی «بهران» به چشم می‌خورد. در این شهرک ۲۰ بلوک مسکونی ساخته شده که هر بلوک ۲۰ واحد خانه دارد برای همین به ۴۰۰ دستگاه معروف است. خانه‌های این شهرک هم در دهه ۵۰ برای سکونت کارگران شرکت واحد ساخته شده. سپهرزاد درباره این شهرک می‌گوید: «اینجا خاکریز بود، روزهای ارتش می‌آمد و مانور نظامی در آن برگزار می‌کرد. در دهه ۵۰ که تعداد کارگران شرکت واحد زیاد شد، این شهرک را برای آنها ساختند، اما هنوز به کارگران واگذار نشده بود که انقلاب اسلامی پیروز شد. در شلوغی‌های روزهای اول انقلاب یک شرکت بیمه به خیال اینکه می‌تواند اینجا را تصرف کند، آمد و در شهرک را قفل زد. اما کارگران شرکت واحد آمدند و در شهرک را شکستند و حق‌شان را گرفتند.»

وقتی صدای «جیک جیک» در محله می‌پیچید

«محمد رضا آوان» که از ۴۰ سال پیش در شهرک بهاران ساکن است در این محله‌گردی همراه‌مان می‌شود. او که از کودکی در محله شرکت واحد زندگی کرده و بعدها مثل پدرش راننده شرکت واحد شده، می‌گوید: «از سال ۴۴ که به خاطر شغل پدرم به محله شرکت واحد آمدم اینجا زندگی می‌کنم. او ادامه می‌دهد: «یادم است اطراف اینجا همه بیابان و تپه و خاکریز بود. یک کارخانه جوجه‌کشی در نارمک بود که به قدری تخم‌مرغ‌هایش زیاد بود که تخم‌ها را در بشکه می‌گذاشت و می‌آورد پای تپه‌ها و خاکریزها می‌ریخت. در اثر گرما جوجه‌ها از تخم بیرون می‌آمدند و از تپه سرازیر می‌شدند و صدای جیک جیکشان محله را بر می‌داشت. ما هم بچه بودیم با ذوق و شوق می‌رفتیم جوجه‌ها را می‌گرفتیم و می‌آوردیم و بزرگ می‌کردیم.»

در زمان قدیم شرکت واحد اتوبوسرانی فعلی که در خیابان هنگام قرار دارد، یک پارکینگ پر از اتوبوس‌های گازوئیلی مرسدس بنز و دوج بود که دور تا دورش با بشکه محصور شده و اطرافش تا چشم کار می‌کرد بیابان بود. کم‌کم در بیابان‌های اطراف این شرکت، محله‌ای شکل گرفت که ساکنانش همگی در شرکت اتوبوسرانی کار می‌کردند؛ یکی راننده بود، یکی بلیت‌فروش و دیگری تعمیرکار. پدر «عسگر سپهرزاد» از اهالی فعلی این بخش از شهر هم از ساکنان اولیه محله و راننده یکی از اتوبوس‌های بنز شرکت واحد بوده است. عسگر آقا که ۶۰ سال دارد و عمری را در محله شرکت واحد زندگی کرده درباره شکل‌گیری این محله می‌گوید: «قدیم‌ها اتوبوس‌دارها سر مسافر دعوا و حتی گاهی چاقو‌کشی هم می‌کردند. کرایه اتوبوس نرخ ثابتی نداشت. هر کسی هر چقدر زورش می‌رسید می‌گرفت یا برای اینکه بازار را خراب کند و مسافرها را به اصطلاح قاپ بزند نرخ کرایه را پایین می‌آورد؛ تا اینکه شرکت واحد که تأسیس و قرار شد یک نرخ و سازوکار واحدی برای اتوبوس‌ها تعیین و این دعواها تمام شود. اتوبوس‌داران دعوت به کار شدند، بلیت اتوبوس هم ۲ زار تعیین شد. آن زمان پدر من هم یک بنز قدیمی داشت و ما در یکی از خانه‌های معروف به «قمرخانوم» که چند خانواده در آن زندگی می‌کردند در جنوب شهر زندگی می‌کردیم. در اطراف شرکت واحد همه بیابان بود و هیچ‌کس حاضر نبود زندگی کند. مدیران شرکت هم برای تشویق رانندگان و اتوبوس‌داران خانه‌هایی سازمانی اطراف شرکت ساختند و گفتند «بیباید زندگی کنید، کرایه هم ندهید پول خانه را از حقوقتان کم می‌کنیم.» ما هم در یکی از این خانه‌ها ساکن شدیم و برچی ۳۵ تومن از حقوق پدرم بابت خانه کسر می‌شد.»

قیر گونی قسطی

سپهرزاد در ۵۹ سالگی، حافظه بسیار خوبی دارد و تک تک همسایه‌های قدیمی‌شان را با نام و مشخصات به یاد می‌آورد و خاطراتشان را مرور می‌کند. وقتی به بوستانی که وسط محله است است می‌رسیم، می‌گوید: «اینجا همش خاکی بود، یکی از همسایه‌ها به اسم آقای «علیزاده» یک چاله بزرگ کنده بود و در آن قیر درست می‌کرد. بعد هم پشت‌بام همسایه‌ها را قیر گونی می‌کرد و قسطی پولش را می‌گرفت» با او به نخستین نانوایی سنگکی محله که هنوز تنورش روشن است، سر می‌زنیم. می‌گوید «اینجا را برای کارگران شرکت واحد درست کرده بودند. آن موقع پول نقد نبود نان را نسیه می‌آوردیم، سر ماه که باباهایمان حقوق می‌گرفتند حساب نانوایی را تسویه می‌کردند. شاطر عباس» آدم خیلی خوبی بود. اگر دو تا نان می‌خواستیم سه تا نان می‌داد و می‌گفت نان تازه یکی را سر راه تا به خانه برسید تعارف کنید. یک بقالی قدیمی هم بود که خیلی کاسب خوب و منصفی بود. هوای کارگرها را داشت و اجناسش را نسیه می‌داد.»

توصیه کارشناس فضای سبز شهرداری منطقه ۱۳ برای مراقبت پاییزی از گل‌ها و گیاهان نشاءهای پاییزی بکارید

پروانه بهرام‌نژاد

پاییز را فصل خزان گیاهان می‌دانند چون طبیعت در این فصل شروع به تغییر و از منظر بعضی‌ها دچار پرتورگی می‌شود اما با به کارگیری کمی مهارت و البته برنامه‌ریزی و طراحی، می‌توان یکی از رنگین‌ترین زمان‌ها را با وجود گیاهان و گل‌های جذاب تجربه کرد. مهارت‌ها و اقداماتی که «شکوفه پورناصح» کارشناس مرکز تحقیقات، آموزش و مشاوره اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۱۳ آن را در ادامه توضیح داده و به کارگیری آن این روزها خالی از لطف نیست.

شکوفه پورناصح
کارشناس فضای سبز
شهرداری منطقه ۱۳

ماه است. کوددهی باعث اصلاح بافت خاک و تغذیه گیاهان می‌شود و از یخ‌زدگی آنها جلوگیری می‌کند. برای این کار می‌توان انواع و اقسام کودهای شیمیایی کامل و حیوانی استفاده کرد. او می‌افزاید: «همچنین با توجه به شرایط آب و هوایی و نیاز گیاهان، آبیاری در فصل پاییز در زمان‌هایی که نزولات آسمانی به میزان کافی نیست، از عملیات ضروری برای گیاهان فضای سبز و گیاهان منازل به شمار می‌آید. این موارد و مواردی دیگر مثل کنترل آفات و بیماری‌ها، محافظت گیاهان در برابر سرما و انتقال آنها به محلی دیگر در صورت امکان و حتی تهیه قلمه چوب سخت از رز و درختچه‌های دیگر، تغذیه و حذف علف‌های هرز از دیگر کارهای مناسب این فصل زیبا است.»

چنانچه به هر دلیل قصد هرس شدید دارید، باید زیر نظر افراد متخصص و حداقل ظرف ۳ تا ۴ سال و به‌صورت تدریجی انجام شود.

کوددهی و آبیاری مناسب

یکی دیگر از کارهایی که این روزها بهتر است برای گیاهان و درختان انجام شود، کوددهی است. کارشناس مرکز تحقیقات، آموزش و مشاوره اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۱۳ در این باره بیشتر توضیح می‌دهد: «کوددهی با شروع فصل پاییز، کندوکوب هم‌راه با کوددهی را در معابر و پارک‌ها آغاز می‌شود و در گیاهان داخل منازل هم بهترین زمان از اوایل آبان ماه تا اوایل فروردین

جایگزین می‌کنند. اگر از نظر زمین مشکلی نباشد می‌توان به جای نشاء کردن گیاه در خزانه دوم، آنها را در زمین اصلی نشاء کرد.»

هرس اصولی

هرس کردن چه در فضای سبز شهری و چه در فضای خانه و باغ، کار کاملاً تخصصی و فنی است. مهندس پورناصح می‌گوید:

«توجه به زمان گل‌دهی درختچه و گیاهان برای هرس بسیار مهم و هرس گیاهان با هرس درختان میوه کاملاً متفاوت است. با هرس شدید و غیراصولی زبان‌های جبران‌ناپذیری از جمله خشکیدگی درخت، برهم زدن تعادل هورمون‌های درونی درخت نیز خواهد شد و

کاشت پاییزی فراموش نشود

بنفشه، مینا چمنی، میمون، همیشه بهار، شب بو، فراموشم مکن، قرنفل، سیلن، ... بهترین نشاءهای پاییزی هستند که از اواخر اسفند (پس از پایان فصل سرما) تا اواسط خرداد ماه گل‌دهی دارند. پورناصح می‌گوید: «روش کاشت به این صورت است که بذرها را در خزانه هوای آزاد می‌کارند، یک ماه بعد که گیاه چند برگه شد (۴-۶ برگ) آن را مهرماه می‌کارند و در نهایت اوایل اسفند ماه بوته‌ها را با نشاءهای موسم بهار

www.Rahnama.com		تلفن دفاتر قبول آگهی		niazmandiha.official	
غرب		تلفن دفاتر قبول آگهی		شرق	
۶۶۸۶۷۹۶۴	آرادی	دفتر مرکزی پذیرش ۸۸۳۱۱۹۱۹		۳۳۸۰۸۰۶۹	افسریه
۴۴۰۷۴۰۳۳	آیت ... کاشانی	شمال		۷۷۲۹۸۴۵۱	بلوار پروین
۴۴۰۵۱۳۱۷	بلوار فردوس	۲۲۸۴۷۳۲۶	قلهک	۳۳۷۹۳۰۲۳	پیروزی
۴۴۴۳۵۷۲۷	پونک	۲۲۹۸۴۳۸۸	لويزان	۷۷۸۸۸۷۷۷	تهرانپارس
۶۶۹۴۰۵۳۸	توحید	۸۸۰۳۲۷۷۱	ملاصدرا	۷۷۹۰۲۶۴۶	تهران نو
۴۴۵۶۱۳۳۳	تهرانسر	۲۶۴۰۴۲۲۹	میرداماد	۷۷۳۰۷۸۳۰	حکیمیه
۴۴۱۴۶۶۳۳	دهکده المپیک	۸۸۷۷۹۹۴۱	ونک	۳۳۸۳۹۲۰۲	خاوران
۸۸۲۶۵۵۵۳	جلال آل احمد	مرکز		۳۳۸۰۸۸۸۴	سه راه افسریه
۴۴۴۷۲۷۱۲	جنت آباد	۶۶۴۳۴۹۵۹	فاطمی	۲۲۵۳۲۴۴۷	رسالت
۴۴۲۱۶۶۸۹	ستارخان	۶۶۷۱۱۷۱۷	فردوسی (۱)	۷۷۲۰۷۹۳۹	فرجام
۸۸۶۹۶۰۱۰	سعادت آباد	۶۶۷۱۳۴۸۴	فردوسی (۲)	۷۷۳۷۱۷۰۰	قنات کوثر
۴۴۳۳۵۹۶۶	شهران	۶۶۷۰۱۴۱۵	لاله زار نو	۲۲۵۰۱۸۷۹	مجیدیه
۴۴۶۶۵۹۴۹	شهرک اکباتان	۷۷۵۲۶۰۴۴	میدان سپاه	۷۷۵۰۰۵۸۳	میدان امام حسین
۸۸۳۷۲۹۷۱	شهرک غرب	۸۸۹۶۳۳۸۵	میدان ولیعصر	۷۷۹۴۴۴۴۷	نارمک
۴۴۰۷۹۰۰۵	صادقیه	۸۸۸۴۴۰۶۵	هفت تیر	۳۳۶۹۶۰۶۰	نبرد
۲۲۰۶۱۸۷۷	فرحزاد	۸۸۰۶۳۷۵۴	یوسف آباد	۷۷۸۴۴۰۱۴	نظام آباد
۴۴۳۳۵۹۶۵	فلکه اول شهران	حومه تهران		۷۷۹۸۰۹۷۰	نیروی هوایی
۴۴۰۷۹۰۰۶	فلکه دوم صادقیه	۵۶۳۶۳۷۶	شهریار	جنوب	
۴۴۱۴۶۶۳۰	میدان المپیک	۷۶۳۴۵۶۰۴	کرج	۵۵۳۷۵۰۴۱	امیریه
۶۶۴۳۰۹۰۳	نواب	۲۶۵۵۱۴۹۰	لواستات	۳۳۵۲۲۱۸۶	خراسان
۶۶۳۷۹۱۵۱	هاشمی	۳۶۲۷۸۵۴۵	ورامین	۵۵۰۵۵۰۱۰	خزانه بخارایی
دفاتر بازاربایی نیازمندیها		تلفن پذیرش آگهی ۱۸۱۹		۳۳۷۶۷۵۱۶	دولت آباد
۴۴۰۰۵۵۶۹	اشرفی اصفهانی	شبانه روزی		۵۵۷۳۳۴۳۵	سه راه آذری
۸۸۵۰۵۰۱۱	اندیشه	اسلامشهر		۵۵۰۵۰۴۲۴	شوش
۸۸۰۵۷۳۶۰	جهان آرا	۵۶۷۹۱۴۷۳	شهر پرند	۵۵۹۵۱۲۶۹	شهرری
۸۸۱۷۷۵۳۶	چهارراه قصر	۷۶۳۴۵۶۰۴	شهر پردیس	۵۵۸۶۳۲۶۲	عبدل آباد
۶۶۴۰۰۸۸۳	چهارراه ولیعصر	۴۶۸۵۷۱۲۳	شهر قدس	۵۵۶۵۱۰۲۴	کارگر جنوبی
۸۸۹۳۳۷۰۰	سهروردی جنوبی	جاده مخصوص کرج		۵۵۸۱۷۴۰۸	مولوی
۸۸۸۰۶۱۴۲	کریمنخان	دماوند		۶۶۲۸۷۶۱۹	مهرآباد
۴۴۲۷۶۰۹۱	مرزداران	رباط کریم		۵۵۰۷۹۴۰۰	نازی آباد
۸۸۴۵۰۸۰۵	معلم	وحدت اسلامی		۵۵۸۱۵۵۰۲	وحدت اسلامی
		یافت آباد		۶۶۶۲۱۹۰۱	یافت آباد
		بهشت زهرا		۰۹۳۰۱۱۰۱۸۱۹	بهشت زهرا

● صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
● سردبیر: مهدی علیپور

● دبیر تحریریه: علی‌الله سلیمی
● تحریریه: پروانه بهرام‌نژاد
پریسا نوری / سارا جعفرزاده
مژگان مهرابی / فهیمة شیرازی

● مدیر هنری: کامران مهرزاده
● صفحه‌آرایی: محمدرضا محمدی‌تاش / علی حسینی / میلاد رفاقتی
فائزه توکلی
● حروفچینی و تصحیح: منیژه خسروآبادی / اعظم آجوربندیان

● نشانی: خیابان ولی‌عصر (عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● کد پستی: ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● صندوق پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● تلفن: ۰۲۳۰۲۳۱۰۰ ● دورنگار: ۰۲۳۰۲۳۴۸۸

هویت

مژگان مهرابی

محله شیوا، روزگاری ایستگاه درشکه و طوافی‌ها بود

محله شیوا از محله‌های قدیمی منطقه ۱۴ است که در محدوده ناحیه ۲ و قسمت مرکزی آن قرار دارد. محله‌ای کوچک که از شمال و جنوب به خیابان‌های شاه‌آبادی و لرستان راه دارد و از غرب و شرق به خیابان زینتی افخم و میدان تخلص منتهی می‌شود. مهم‌ترین و شاید اصلی‌ترین معبر این محله، خیابان شهید داورزنی است که در بین اهالی به شیوا شهرت دارد. محله شیوا بافت فرسوده‌ای دارد که این مسئله از نمای ظاهری خانه‌های پیداست. قدمت محله به سال‌های دور برمی‌گردد و کوچه و خیابان‌های باریک و خانه‌های کلنگی و نقلی شاخصه این محله به شمار می‌آید. اما آنچه قدیمی‌های محله شیوا درباره محل سکونت خود می‌گویند و ذهن هر مخاطبی را به دوران گذشته سوق می‌دهد، اینکه تا قبل از دهه ۵۰، این محله خاکی بوده و ردی از آسفالت در آن دیده نمی‌شد. «احمد فریدونی» یکی از قدیمی‌های محله درباره آن روزها تعریف می‌کند: «شغل اصلی اهالی این محله، طوافی بود. یعنی دستفروشی با چرخ‌دستی. دور میدانگاهی جمع می‌شدند و مردم زیادی از دور و نزدیک برای خرید به اینجا می‌آمدند. در گوشه‌ای از میدانگاه هم ایستگاه درشکه‌ای مستقر بود که مسافران را به مقصد میدان‌های خراسان و سرآسیاب می‌برد. یکی از تفریح‌های بچه‌ها در آن روزها، این بود که پشت درشکه‌ها پنهان می‌شدند و وقتی درشکه حرکت می‌کرد آن‌ها هم یک دل سیر سواری می‌گرفتند.» به گفته فریدونی ایستگاه درشکه و طوافی‌ها با برپایی روز بازار در میدان سرآسیاب کم‌کم رونق خود را از دست داد و به مرور برچیده شد. این روزها شرایط محله شیوا از نظر سرنه فرهنگی و فضای سبز تعریف چندانی ندارد و فعالیت‌های آموزشی آن بیشتر در سرای محله و مساجد حوری و باب النجات انجام می‌شود.

کتاب هفته

کوچه را ما جارو می‌کنیم

کتاب پیشنهادی برای مطالعه در پایان این هفته، اثری با عنوان «کوچه را ما جارو می‌کنیم» نوشته علی‌الله سلیمی درباره اهمیت تکریم پاکبان‌ها در محیط‌های شهری است که در آن، نحوه مواجهه شهروندان با مسائل و مشکلاتی که برای پاکبان‌ها پیش می‌آید، در قالب داستان روایت شده است. رویکرد اصلی

این کتاب، فرهنگسازی در خصوص رفتار صحیح با افراد و گروه‌های خدماتی و زحمتکش در جامعه شهری، از جمله پاکبان‌ها است که برای نظافت و پاکیزگی کوچه‌ها و خیابان‌های شهر، شبانه‌روزی زحمت می‌کشند تا ساکنان شهر از محله‌های تمیز و پاکیزه برخوردار باشند. در این میان، برخی از شهروندان همواره هوای این افراد زحمتکش را دارند و در مواقع لازم به یاری آنها می‌شایند. مانند شخصیت‌های کتاب «کوچه را ما جارو می‌کنیم» که در یک شرایط خاص سعی می‌کنند هوای پیرمرد پاکبان و ناخوش‌احوال محله را داشته باشند. ماجراهای این کتاب درباره دختر کوچکی به‌نام سسپیده است که وقتی متوجه بیماری پیرمرد رفتگر محله‌شان می‌شود با پول‌های تو جیبی خود برای او شال و کلاه پشمی می‌خرد و در یک روز طوفانی منتظر اوست تا بیاید. در ادامه پای افراد دیگری از جمله مادر دختر کوچک هم به ماجرا باز می‌شود و مادر و دختر برای بهتر شدن حال پیرمرد رفتگر و خوشحالی او دست به کار مشترکی می‌زنند که با استقبال همسایه‌ها هم مواجه می‌شود. در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «صدای زوزه بباد از کوچه می‌آید. اما هنوز صدای جاروی پیرمرد نمی‌آید، نگران می‌شوم، با خودم می‌گویم: شاید یادش رفته امروز بیايد کوچه را جارو کند. آن هم امروز که از صبح باد و طوفان است و این‌همه برگ خشک و شاخه شکسته توی کوچه ریخته است.» تصویرگری این کتاب توسط‌هاله قربانی انجام شده و مخاطبان اصلی آن، گروه سنی ۷ سال به بالا هستند. این کتاب با ۲۸ صفحه مصور رنگی، شمارگان ۲ هزار و ۵۰۰ نسخه و قیمت ۱۳ هزار تومان از سوی انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان منتشر شده است.

خبر کوتاه

آموزش رایگان رشته‌های ورزشی در بوستان‌ها

فضاهای ورزشی برای توسعه و ترویج فرهنگ ورزش و فعالیت بدنی بانوان در منطقه ۱۳ ایجاد شد. شهردار سابق منطقه ۱۳ ترویج فرهنگ ورزش در میان بانوان را ضروری دانست و گفت: «جمعیت بانوان شهر تهران، گذشته از سلامتی، نشاط و شادابی برای انجام هر چه بهتر زندگی فردی و اجتماعی به فرهنگسازی برای توسعه فضاهای ورزشی، زیرساخت‌ها و امکانات در این عرصه نیاز دارند که در این راستا، با تدارک و پیش‌بینی طرح و برنامه‌های ورزشی فضای مناسب برای حضور و فعالیت ورزشی بانوان ایجاد شده است.» «مجتبی شکری» افزود: «این طرح در قالب آموزش رایگان به شهروندان در رشته‌های والیبال، تنیس روی میز، ایروبیک، دарт، شطرنج و... در بوستان‌های منطقه آغاز شده و به مدت ۱۲ جلسه زیر نظر مربی تخصصی برگزار می‌شود.» او ادامه داد: «هفته‌های ورزشی نیز با برگزاری مسابقات در رشته‌های مختلف ایروبیک، آمادگی جسمانی، دارت و فریزیسی در بوستان‌های منطقه برپاست.» شکری درباره برگزاری مسابقات محله‌های جام بانوی شهر گفت: «امسال ده‌ها نفر از بانوان ساکن منطقه با حضور در فعالیت‌های ورزشی پیش‌بینی شده از سوی اداره ورزش منطقه، با یکدیگر رقابت کرده و روزهای ورزشی را سپری کردند.» او یادآور شد: «همچنین نخستین ایستگاه تخصصی مهارت‌های پایه‌ای کودکان نیز به‌زودی در بوستان خیام آغاز به کار می‌کند.»

راهنما

منطقه ۴: تزریق واکسن کرونا، با هدف خدمت‌رسانی به شهروندان و تسهیل دسترسی اهالی در پایگاه سرای محله کوهسار برای تمام گروه‌های سنی مجاز انجام می‌شود. واکسن سینوفارم هر روز از ساعت ۸:۳۰ صبح در ساختمان‌های سرای محله کوهسار ساختمان شماره یک در خیابان استخر، خیابان ۲۴۴ شرقی پلاک ۳۸ پایگاه سلامت کوهسار و ساختمان شماره دو در خیابان رجایی، کوچه ۶ غربی، پلاک ۱۳۳ پایگاه سلامت باهنر تزریق می‌شود.

منطقه ۸: واکسیناسیون افراد سالخورده و ناتوان در منازل از سوی اداره اجتماعی نواحی شهرداری منطقه ۸ با همت مسئولان دوام و ایمنی انجام می‌شود و سالمندان می‌توانند با تماس با شهرداری نواحی از خدمات واکسیناسیون در منزل بهره‌مند شوند.

منطقه ۱۳: پل عابرپاده بزرگراه شهید باقری تقاطع خیابان سعدی با مواد پوششی اپوکسی بازسازی شد. برای پیشگیری از یخ‌زدگی و خیس شدگی سطوح پل‌های عابرپاده، سطوح پله‌ها و عرشه پل عابرپاده در فصل سرما این پل به امکان جدید تجهیز شد.

منطقه ۱۴: کلاس‌های هنری پاییزه سرای محله عارف ویژه بانوان آغاز شده است. در این سرا، دوره‌های آموزشی ژله تزریقی، دورچین غذا و آشپزی، پخت شیرینی، آموزش داده می‌شود. علاقه‌مندان برای ثبت‌نام می‌توانند به بزرگراه شهید محلاتی، خیابان گیلکی جنوبی، کوچه رحمتی مراجعه کنند یا با شماره ۳۳۷۱۸۱۹۰ تماس بگیرند.

منطقه ۱۵: دستگاه‌های ورزشی در بوستان امام زمان (عج) محله رضویه با هدف تأمین امکانات رفاهی و ورزشی برای شهروندان جانمایی شد. این بوستان اکنون در مراحل پایانی تجهیز قرار دارد.

الو محله

دردسر زباله در محله کوهک

منطقه ۴: متأسفانه چندی است که انباشت زباله در جوی‌ها و باغچه‌های برخی معابر محله کوهک به دفعات مشاهده می‌شود. از مسئولان درخواست داریم نسبت به نظافت محله توجه بیشتری داشته باشند.

جمعی از اهالی محله کوهک

پاسخ مسئول: نظافت روزانه معابر و نظارت بر این موضوع به‌صورت مداوم انجام می‌شود. هرچند گاهی این موضوع به دلیل عملکرد ضعیف برخی کارگران قابل اجتناب نیست.

داود نریمانی، معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهردار منطقه ۴

فنس‌ها را مرمت کنید

منطقه ۸: یکی از مشکلات شهروندان در زمین ورزشی بوستان شهدای تهرانپارس فنس‌کشی‌های ناقص است که لبه‌های آهنی آنها تیز و برنده بوده و در مواردی منجر به آسیب‌دیدگی شده‌است. لطفاً این فنس‌ها را مرمت کنید.

مهدی سهرابی-ساکن محله تهرانپارس

پاسخ مسئول: اداره اجتماعی ناحیه یک به‌تازگی با هدف طرح نگهداشت شهر، فنس‌های زمین ورزشی بوستان شهدای تهرانپارس را مرمت کرده و این مشکل رفع شده‌است.

محمدباقر کحالی
شهردار ناحیه یک منطقه ۸

نرده‌های کثیف

منطقه ۱۳: نرده‌های خیابان پیروزی به دلیل تردد بالای خودروها خیلی زود کثیف می‌شود و به نظافت روزانه نیاز دارد. سیاهی نرده‌ها هنگام عبور از کنار آنها منجر به آلودگی و کثیفی لباس عابران می‌شود.

یوسف صادقی-ساکن خیابان پیروزی

پاسخ مسئول: به همت واحد خدمات شهری ناحیه شست‌وشوی نرده‌های خیابان پیروزی مستمر انجام می‌شود. شهروندان می‌توانند مشكلات را با سامانه ۱۳۷ در میان بگذارند.

مسعود شایهرامی، مدیر اداره خدمات شهری شهرداری ناحیه ۲ منطقه ۱۳

جوی کثیف

منطقه ۱۴: جوی خیابان علامه شمالی به دلیل تجمع زباله کثیف و بد منظره شده‌است. با این وضعیت قطعاً هنگام بارش، جوی لبریز از آب آلوده شده و دردسرهای زیادی را برای اهالی ایجاد می‌کند. تقاضا داریم به این مشکل رسیدگی کنند.

حمید کاشفی-ساکن خیابان علامه

پاسخ مسئول: برای جلب رضایت شهروندان، پیام شهروند مورد بررسی قرار گرفت و نهر مورد نظر لایروبی شد.

روابط عمومی شهرداری ناحیه ۵ منطقه ۱۴